Nr. 15. **Piątek, 20 Stycznia 1893.** **Rok 83.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana **Adama**, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

3. Biuletyn.

Jej ces. i król. Wysokość Najdostojniejsza Arcyksiężna Izabela przepędziła dzień bez jakiejkolwiek alteracyi i spała kilka godzin spokojnie. Nowonarodzona Arcyksiężniczka ma się dobrze.

Preszburg, 17 stycznia 1893.

Dr. Tauscher m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 15 stycznia b. r. uwolnić najmiłościwiej Jej ces. i król. Wysokość Najdostojniejszą Arcyksiężniczkę Małgorzatę Zofię z godności ksieni c. k. tereziańskiego zakładu szlacheckiego kanoniczek na Hradczynie w Pradze

---

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznem z dnia 15 stycznia b. r. zamianować najmiłościwiej Jego Królewską Wysokość Księcia Albrechta Württemberga kawalerem orderu złotego Runa.

Pan Namiestnik przeniósł koncepistę c. k. Namiestnictwa Włodzimierza Bętkowskiego ze Staregomiasta do Rzeszowa i praktykanta konceptowego c. k. Namiestnictwa Wiktora Wadziak Łuckiego z Limanowej do Turki.

Według zawiadomienia wys. c. i k. Ministerstwa spraw zewnętrznych z dnia 4 i 5 stycznia b. r. l. 421 i 463 zabronił król. rząd pruski i król. rząd saski z powodu groźnego szerzenia się zarazy pyskowo-racicowej w zakładach obserwacyjnych w Białej i Steinbruch pod Pesztem, wprowadzać nierogacizny z tych zakładów do Prus i Saksonii.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7 stycznia b. r. l. 595.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 stycznia.

Przygotowania do wyborów poselskich w Serbii, wyglądają jakoby uruchomienie w przewidywaniu bliskiej kampanii wojennej. Rząd wysyła bezustannie wojska do różnych [illegible] zarządza aresztowania deputowanych ra[illegible]ch [illegible]głasza przez usta prezesa ministrów, iż pragnie przywrócić na nowo zachwianą powagę państwową. Stronnictwo radykalne zaś, wzywa w manifestach i dziennikach otwarcie swoich zwolenników do stawiania oporu rządowi i „odparcia gwałtu gwałtem“. Krwawe zajścia w Semendryi, Czaczaku, Kozeljewie i innych miejscowościach będących siedliskami radykalnych, świadczą, iż tego rodzaju nawoływania i agitacye nie padły na jałową glebę. W Semendryi i Czaczaku musiało wojsko interweniować, przyczem raniono około 40 osób, a przeszło sto aresztowano; w kilku innych gminach ludność podburzona przez agitatorów radykalnych a w części prowokowana przez liberalnych, weszła również w zatarg z wojskiem i żandarmeryą i sprowadziła na siebie dotkliwe następstwa. Rząd tłomaczy podobne środki represyjne tem, iż ma na to niezbite dowody, że przewódcy radykalni chcą wywołać przewrót, którego ostatecznym celem coś więcej niż pozbycie się ministerstwa liberalnego; obowiązkiem tedy jest rządu, tłumić w zarodku dążności, pod któremi ukrywają się zbrodnicze, zgubne dla Serbii i jej dynastyi plany. Radykalni natomiast wypierają się stanowczo podsuwanych im zamiarów i przeczą przedewszystkiem, jakoby apelowali kiedykolwiek do pomocy panslawistów rossyjskich lub utrzymywali takie stosunki z Cetynią i Karadżordżewiczami, o jakie posądzają ich koła rządowe w Belgradzie. Pragną oni jedynie odzyskać w drodze legalnej, mianowicie z pomocą wyborów do skupczyny utracone stanowisko i dowieść, że rząd obecny nie jest bynajmniej wyrazem większości narodu.

Gdy w ten sposób pośród ludnoś[illegible] w Serbii objawia się wielce niebezpieczn[illegible]ment, w sąsiedniej Bułgaryi porządku[illegible] coraz bardziej stosunki publiczne, z[illegible] kłam doniesieniom prasy rossyjskiej, jakoby uchwalona prawie jednogłośnie na zgromadzeniu narodowem zmiana konstytucyi, sprowadziła wzburzenie umysłów, które wiele daje do myślenia. W księstwie, jak stwierdza *Politische Corresp.* nie ma ani śladu podobnego wzburzenia, a jeżeli rozpisują się o niem dzienniki rossyjskie, to dopuszczają się tendencyjnie fałszu. Kwestya zmiany konstytucyi była traktowaną przez czynniki decydujące, wyłącznie ze stanowiska oportunistycznego. w tym też duchu zapatrywała się na nią cała dojrzała politycznie część ludu bułgarskiego, a obecnie, gdy została pomyślnie załatwioną, panuje jedno uczucie zadowolenia. Lud i władca czują się zbliżonymi do siebie; opinia zaś publiczna wdzięczną jest rządowi, iż dokonał dzieła skonsolidowania Bułgaryi. W doniesieniach o rzekomej agitacyi duchowieństwa prawosławnego jest jedno tylko ziarnko prawdy, mianowicie orzeczenie exarchy bułgarskiego. Okoliczność, iż ten dostojnik niechętnie powitał ze swego stanowiska kościelnego zmianę konstytucyi, i że w formie odpowiedniej zakomunikował swoje skrupuły rządowi książęcemu, niezadziwiła nikogo w Sofii, ani też nie wywarła głębszego wrażenia. Owszem uznano nawet jego postępowanie do pewnego stopnia za usprawiedliwione względami sumienia. Rząd atoli przeszedł nad protestem exarchy do porządku dziennego, wychodząc z tego stanowiska, iż każda zmiana konstytucyi jest sprawą wewnętrzną państwa, które powinno baczyć na to tylko, aby to co się dzieje, działo się w ramach prawnych. Zachowanie [illegible] ludu i parlamentu dowiodło, iż rząd postępował pod każdym względem prawnie i w myśl ogromnej większości narodu.

Mogłoby powstać mniemanie, iż exarcha skutkiem wpływu moralnego, jaki wywiera

---

11)

JESTEM.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

III.

(Ciąg dalszy).

Doszedłszy do kamienicy, w której mieszkała, zawahała się u wejścia; jakby walczyła z sobą, co czynić?... Nie było wyboru, musiała wrócić.

W salonie zastała matkę, która zdziwionemi oczyma spoglądnęła na nią.

— Tak wcześnie wracasz? — spytała — co to znaczy?

— Głowa mię boli — odrzekła Janina i poszła do swego pokoju.

Nie wyszła ztamtąd dzień cały. Jeszcze nigdy nie czuła się tak bardzo przygnębioną.

— Uciekł odemnie! — myślała. I słusznie. Któżby nie uciekł? chyba ten Leszczyc, przez barona wysłany....

Wzdrygnęła się; zimny dreszcz ją przejął na samo wspomnienie Marewicza, który ją, od kiedy zapamięta, przejmował niewymownym wstrętem. — Ojca swego prawie niepamięta; tylko jak przez sen, wpatrzywszy się dobrze w przeszłość, dostrzega niewyraźnie postać dość ociężałą, posępną, jakby znudzoną. Ani jednej pieszczoty, ani jednego czulszego słowa ojca nie zachowała w pamięci. Był zimny, obojętny, czy smutny. Tylko ciągle i zawsze ten Marewicz ze swoim mgłą zasnutym wzrokiem i stereotypowym uśmiechem na bladych ustach.

Powiedziano jej raz, że ojciec wyjechał — i już go nie widziała więcej. Dowiedziała się później, iż żył w separacyi z żoną. Wkrótce potem przeniesiono się do Paryża, pod opieką barona, potem do Warszawy. I rozpoczęło się to życie koczownicze, wśród którego Janina wyrosła, dojrzała, stała się artystką, nauczyła myśleć i — rozumieć. Myśleć i rozumieć, — ale czuć nie nauczył jej nikt, myślami zaś nikt nie kierował. Bujały jak chciały.

Pamięta dobrze tę chwilę, gdy dorastającą już będąc panienką, w Paryżu, weszła raz sama do kościoła i była obecną na nabożeństwie, którego znaczenia nie rozumiała wcale. Wróciwszy do domu, przejęta tem co widziała, rozrzewniona spiewem i muzyką organów, zaczęła rozpytywać się matki. Ale baron przerwał jej szyderczym żartem i nie pozwolił odpowiadać poważnie. Odtąd znienawidziła go jeszcze bardziej — ale do kościoła chodziła rzadko, a potrzebę modlitwy, odczuwaną nieraz, stłumiło w końcu życie i świat, jaki ją otaczał.

W miastach gdzie przebywali, baron miał liczne stosunki w sferach finansowych. Sam zdawał się bardzo bogaty, prowadził interesa finansowe na wielkie rozmiary i był w ciągłym ruchu. Często znikał na długo, ale czasem w wykwintnie urządzonych salonach matki, gromadził licznych gości, znajomych swych i spólników.

Z początku, gdy dzieckiem była, bawiło ją to niezmiernie. Oczy nawykały do zbytku tych przyjęć i otoczenia, uszy do wrzawy biesiadnej i tonu rozmów bardzo swobodnych. Z owych czasów dzieciństwa zachowała wspomnienie wspaniałej postaci swej matki, jaśniejącej niezwykłą urodą. W około niej, jak w około cudnego zjawiska, gromadziło się zawsze w świetnych salonach najliczniejsze grono mężczyzn, składających jej hołdy. Wśród nich Marewicz był zawsze pierwszy i najbliższy, — nadawał sobie tony gospodarza domu.

Raz — miała wówczas lat dwanaście — w czasie takiego przyjęcia, wspanialszego niż kiedykolwiek, znużona, usnęła na kanapie w małym saloniku, pustym, przylegającym do wielkiej sali, gdzie liczne bawiło się towarzystwo. Usnęła wśród wrzawy zmięszanych głosów i śmiechów, brzęku kieliszków i łoskotu wyskakujących w powietrze korków szampańskich butelek, — obudziła ją nagła cisza.

Musiało być bardzo późno. Goście się już rozeszli, a o nią nie troszczył się nikt, — zapomniano o dziecku. Strach ją przeniknął, — bo w saloniku było zupełnie ciemno, lampa dopaliła się i zgasła. Chciała wołać, krzyczeć, ale głosu jej zabrakło ze strachu — nie miała też odwagi ruszyć się z miejsca i uciec. Zamknęła oczy, skuliła się na kanapce i drząca leżała.

Nagle w przyległym pokoju usłyszała głosy matki i Marewicza. Oba podniesione, gniewne. Zrazu chciała zerwać się i pobiegnąć do matki, ale dosłyszane wyrazy barona przykuły ją do miejsca.

Marewicz czynił jej matce wyrzuty. Nie rozumiała ich Janina w całej pełni, ale czuła, że musiały być okropne. Zrazu tylko milczenie matki było odpowiedzią na nie. A potem zaprzeczenia, protesty, a potem płacz, a wreszcie na wyrzuty, oskarżenia ciężkie, obelżywe wyrazy....

Łzy matki ocuciły Janinę. Zapomniała o swoim strachu, zerwała się na równe nogi i zbliżywszy się do drzwi wpółotwartych, patrzyła....

Byłaż to jej matka, którą zawsze widywała strojną, jaśniejącą urodą i blaskiem brylantów, uśmiechniętą, łagodną, wesołą — ta kobieta o zburzonych włosach, w toalecie nieświeżej, zmiętej, z twarzą posiniałą, z oczyma ciskającemi płomienie gniewu, wyrzucająca z ust bladych, drzących potoki słów obydnych?...

Marewicz milczał teraz, ale Janina nie zapomni nigdy wyrazu jego twarzy, która, jakkolwiek młodsza wówczas, miała już to samo co dziś piętno znużenia i apatyi w wygasłych oczach. Z bladej, stała się w tej chwili siną. Oczy zawsze mętne, wyszły na wierzch i miały błyski takie, jak promień światła rozpryskający się wśród mgły ciężkiej, wilgotnej. Dłonie kurczowo zaciskał. Naraz przyskoczył do stojącej przed nim kobiety i podniósł pięść, jakby uderzyć chciał....

Janina nie wie, jak się to stało, ale nagle znalazła się u stóp matki, między nią a baronem. Kolana jej obejmowała konwulsyjnie drżącemi ramionami.

— Mamo! mamo! mówiła łkając, — to okropne....

Nie pamięta co było potem. Słyszała tylko smiech barona, gwałtowne stuknięcie drzwiami i wymówki matki, dlaczego tu przyszła.... Wymówki, które ją bolały.

Nazajutrz baron wyjechał, a matka zachorowała ciężko. Tak ciężko, że zdawało się, iż nie przeżyje. A gdy po dwóch miesiącach powstała z łożka, nikt by nie był w niej poznał dawnej Laury Woryskiej. Nagle przyszła starość i odtąd z dniem każdym coraz wyraźniejsze ryła ślady na obliczu pięknej pani. Walka z nią nie ustawała nigdy, coraz bardziej zacięta i coraz bezsilniejsza.

Odtąd też ustały owe przyjęcia i cała świetność dotychczasowego życia. Salony zmienić trzeba było na skromne mieszkanie; wytworne meble, obrazy, urządzenia, sprzedano, zadowalając się umeblowaniem najprostszem. A nieraz brakło na życie.... Koronki wszakże i perfumy, róże i bielidła, być musiały.

Czy Janina kochała matkę? W chwili gdy na pół przytomna leciała ku niej, aby ją zasłonić przed gniewem barona, i leżała u stóp jej, rozpłakana, drżąca, — kochała ją ognistą miłością dziecka, które w tej matce widziało dotyczas wszystko najlepsze i najpiękniejsze, — przedmiot podziwu swój i wszystkich w około.

Ale od tej chwili, coś jak gdyby się zmieniło, jakby pękło w duszy Janiny. Jeszcze czas jakiś obawa o życie matki, mocno chorej — utrzymywała dawne uczucia, — ale gdy pani Woryska wyzdrowiała, Janina oddalać się od niej poczęła z każdym dniem coraz bardziej patrząc z przerażeniem na szybkie postępy starości na twarzy i w postawie tej do niedawna tak pięknej kobiety.

Nie była to starość, która poważanie obudza, — zwłaszcza, że wraz z jej nadejściem, objawiła się zmiana w usposobieniu i charakterze Wesoła niegdyś, roztargniona, płocha, ale łagodna, uprzejma, pani Woryska stała się ponurą i opryskliwą, a pewna pretensyonalność, którą dawniej zaćmiewał i pokrywał sobą urok piękności, teraz jeszcze zwiększona, wyszła na jaw w całej pełni.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adam Krechowiecki.

na duchowieństwo, będzie sprawiał rządowi ciągłe trudności. Otóż w obec tego zapewniają ze strony wiarogodnej, iż u wyższego kleru w Bułgaryi — z niższym nikt się nieliczy w kwestyach politycznych — nie objawiają się bynajmniej skłonności opozycyjne, a lojalne zachowanie się metropolity sofijskiego, która ujawniło się tak wyraźnie z okazyi ostatnich uroczystości dworskich może być uważane za wyraz usposobienia całego episkopatu.

Sprawy krajowe.

Wnioski Wydziału krajowego w sprawie kreowania w Galicyi nowych sądów.

(§) Na podniesienie dobrobytu krajowego, ożywienie przemysłu i handlu, wpływa niepomiernie ułatwienie wymiaru sprawiedliwości, a zatem odpowiednie do zaludnienia, dogodne i przystępne rozłożenie okręgów sądowych, tudzież ich siedzib.

Powodowany temi zasadami Wydział krajowy od początku swego istnienia, śledząc w tym kierunku potrzeby kraju naszego, przedkładał Sejmowi do udzielenia opinii Rządowi w myśl ustawy państwowej z 11go czerwca 1868 liczne wnioski, tak o zaprowadzenie nowych trybunałów I instancyi, jakoteż sądów powiatowych w różnych miejscowościach kraju, które to wnioski znalazły chętne uznanie ze strony Sejmu.

Wiele z tych żądań Rząd uwzględnił, niektóre jednak nie zostały dotąd załatwione. Wydział krajowy wystosował zatem sprawozdanie do Sejmu, z wnioskiem wezwania Rządu, iżby dla zapewnienia należytego wymiaru sprawiedliwości w kraju naszym jak najrychlej ustanowił: Trybunał I instancyi z siedzibą w m. Czortkowie, tudzież nowe sądy powiatowe: w Podwołoczyskach, Żabiu, Jaworznie, Jezierzanach, Zakliczynie, Ottynii, Bołszowcach i Wielopolu, *successive* w porządku wyżej wymienionym.

W kwietniu 1892 wniosła gmina i obszar dworski w Zakopanem petycyę do Sejmu o utworzenie nowego sądu powiatowego w Zakopanem, którą to petycyę przekazał Sejm Wydziałowi kraj. do zbadania.

Z dochodzenia przeprowadzonego okazało się, że tylko gmina Poronin, w powiecie nowotarskim, uznała potrzebę utworzenia nowego sądu, ale z siedzibą w Poroninie, a nie w Zakopanem, — inne zaś gminy, kwalifikujące się do przyłączenia do przyszłego okręgu sądowego w Zakopanem, oświadczyły, iż siedziby sądów powiatowych, do których obecnie należą, przedstawiają dla nich wszelkie dogodności dla należytego wymiaru sprawiedliwości.

Z powyższych powodów uchwalił Wydział krajowy przedstawić Sejmowi wniosek, aby nad petycyą o utworzenie sądu powiatowego w Zakopanem, przeszedł do porządku dziennego.

Gminy i obszary dworskie: Przecław, Podole, Wylów, Błonie, Kiełków, Książnice, Podleszany, Rydzów, Wola Mielecka, Piątkowice i Grzybów, wniosły na wiosennej sesyi roku zeszłego do Sejmu petycyę o wyłączenie ich z okręgu sądu powiatowego w Radomyślu a przydzielenie do okręgu sądu pow. w Mielcu.

Głównym powodem żądań gmin, na petycyi podpisanych, jest ustanowienie nowego urzędu podatkowego w Radomyślu, rozciągającego swe czynności na cały okręg radomyski, a następnie od nowa władz skarbowych co do pozostawienia ich w przynależności do urzędu podatkowego w Mielcu.

Rada powiatowa w Mielcu poparła żądania gmin petycyonujących, lecz władze sądowe, ze względu na tok spraw w obu sądach, i przeciwną obecnym tendencyom Rządu i kraju dążność zwiększania istniejących okręgów sądowych, skłaniają się tylko do przyłączenia trzech najbliższych Mielca położonych gmin: Książnice, Podleszan i Woli mieleckiej.

Wydział krajowy podniósł w swem sprawozdaniu do Sejmu, że w ogóle biorąc obszar starostwa mieleckiego, ze względu na topograficzne położenie jego i zaludnienie, zachodzi potrzeba w granicach tego powiatu utworzenia trzeciego sądu powiatowego, przyczem dałyby się usunąć inne niedogodności przez odpowiedniejsze umieszczenie siedzib władz sądowych i podatkowych.

Dopóki jednak to nie nastąpi, Wydział krajowy jest zdania, że na razie pożądanem będzie tylko wyłączenie z okręgu sądu powiatowego radomyskiego a przyłączenie do okręgu sądu mieleckiego trzech, przez wyższy sąd krajowy wskazanych miejscowości, to jest: Książnice, Podleszany i Wola mielecka, i w tym kierunku uchwalił Wydział krajowy przedstawić wniosek Sejmowi.

Rada Państwa.

(*CLXXXV posiedzenie Izby poselskiej*).

| **Wiedeń**, 17 stycznia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej).*

Wiceprezes Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 11 m. 15, oznajmiając, że prezes Smolka ze względów familijnych i innych, wymagających obecności jego we Lwowie, nie mógł stanąć w Izbie.

Izba dość licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy PP. Ministrowie.

Wiceprezes daje wyraz podniosłym uczuciom legalnych reprezentantów ludów austryackich z okoliczności niedalekich zaślubin Najd. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii z księciem Albrechtem Würtemberskim. Zaślubinom tym — mówi — towarzyszą najgoretsze życzenia mieszkańców drogiej Ojczyzny, a my uczuwamy potrzebę życzeniom tym dać stosowny wyraz. Wypowiadam niezawodnie lojalne uczucia Panów prosząc o upoważnienie prezydyum do wynurzenia na właściwem miejscu najgoretszych, najszczerszych życzeń. (*Powszechna zgoda).*

Nowo wybrany pos. Fux (z Morawy, w miejsce ściganego listami gończemi Nedelli) składa przyrzeczenie na konstytucyę. — Nowy poseł przystąpił do zjednoczonej lewicy, poprzednik jego należał do klubu Coroniniego.

Wiceprezes poświęca wspomnienie pośmiertne posłowi Fussowi, którego pamięć Izba czci przez powstanie z miejsc.

Od Rządu wniesiono: deklaracyę między Austro-Węgrami a Szwecyą i Norwegią w sprawie zmiany artykułu 6 tego traktatu o handlu i żegludze z dnia 3 listopada roku 1873; projekt ustawy o zbudowaniu drogi żelaznej w dolinie rzeki Gail w Karyntyi; projekt ustawy o zbudowaniu podolskich kolei lokalnych. (Zobacz poniżej „Sprawy parlamentarne").

Pos. Pernerstorfer składa na stole prezydyalnym wniosek pilny o autentyczną deklaracyę §. 2 ustawy o zgromadzeniach z r. 1867. Wnioskodawca występuje przeciw interpretacyi najwyższego trybunału, który wyrazy, „zaproszeni goście" (co do zgromadzeń, na które mają wstęp tylko zaproszeni goście, a więc zgromadzeń wolnych od dozoru policyjnego) znaczyły, że uczestnicy muszą być osobiście znani zwołującemu. Tą interpelacyą — powiada mowca w umotywowaniu swego wniosku — chce się położyć tamę zgromadzeniom socyalistów. Celu tego nie dopnie się, bo socyaliści są tyle mądrzy, że zamiast jednego zwołującego podpisze się kilku; ale interpretacya jest niebezpieczna dla wszystkich zgromadzeń z ograniczonym przystępem; co dziś stosuje się do socyalistów, jutro da się zastosować do któregobądź innego stronnictwa. Wniosek mowcy żąda deklaracyi, że przez „zaproszonych gości" nie trzeba rozumieć osób znanych zwołującemu.

Izba przekazuje wniosek komisyi administracyjnej z poleceniem, aby zdała sprawę w przeciągu dwu tygodni.

Na porządku dziennym dalszy ciąg szczegółowych rozpraw budżetowych, mianowicie nad etatem Ministerstwa spraw wewnętrznych. Pod dyskusyę idzie tytuł: „Bezpieczeństwo publiczne".

Pos. Gessmann omawia postępowanie policyi względem socyalistów, użala się na nierówną miarę w postępowaniu policyi względem antisemitów a liberałów: zgromadzeń antisemickich nie dopuszczano pod pozorem niebezpieczeństwa cholery, gdy tymczasem zgromadzenia liberałów odbywały się całkiem swobodnie. Następnie ujmuje się za urzędnikami policyi wiedeńskiej, częstokroć zdaniem mowcy, pomijanymi w awansie na rzecz urzędników świeżo wsuniętych. Nakoniec rozwodzi się o złem oświetleniu ulic wiedeńskich.

Pos. Bonda zaznacza, że blisko dwie trzecie podatków z Dalmacyi idzie na utrzymanie żandarmeryi tamtejszej, tak licznej, że już na 810 mieszkańców przypada jeden żandarm, podczas gdy w innych krajach jeden żandarm przypada na kilka tysięcy ludności. A ta wielka liczba żandarmów nie jest bynajmniej strażą bezpieczeństwa, lecz stanowi korpus agentów politycznych, przeciw agitacyom Serbów i Kroatów, którzy trzymają się programów sprzecznych z konstytucyą austryacką.

Zabiera następnie głos komisarz rządowy, radca ministeryalny bar. Czapka, aby odpowiedzieć na szczegółowe zarzuty, poczynione jeszcze w grudniu władzom politycznym przez pp. Pernerstorfera i Kronawettera. Są to sprawy bardzo drobiazgowe, odnoszące się do czterech miejscowości w Czechach, do jednej w Dolnej Austryi i do Tryestu. Odpowiedź prostuje twierdzenia, a co do dwu wydarzeń, przyznaje niejakie uchybienie, skutkiem którego Namiestnictwo wydało pouczenie do organów podwładnych. Pan komisarz rządowy dodaje: Bądź co bądź za daleko posunięte są skargi, gdy na podstawie drobnego uchybienia w tym i owym wypadku dochodzi się do wniosku, że wykonywanie konstytucyjnych przepisów o stowarzyszeniach i zgromadzeniach przez władze polityczne jest złe i dowolne. Nie jest to dostateczna przyczyna, by podkopywać powagę władz. Władze polityczne nie obchodzą się źle z ludnością robotniczą, nie przeszkadzają jej organizować się w stowarzyszenia. Gdy na więcej niż 30.000 stowarzyszeń zdarzy się tu i owdzie coś niewłaściwego, można być wyrozumiałym. Zresztą Ministerstwo spraw wewnętrznych, dowiedziawszy się o niewłaściwem orzeczeniu lub rozporządzeniu, nigdy nie omieszka zaradzić temu, bacząc ściśle na to, żeby organa podwładne pozostawiały wszystkim obywatelom Państwa, bez względu na stan, narodowość lub wyznanie, dostateczną swobodę w korzystaniu z konstytucyjnych przepisów o stowarzyszeniach i zgromadzeniach. (*Brawo, brawo*).

Pos. Menger rozwodzi się o potrzebie wyrozumiałości i roztropności w czynnościach policyjnych, aby stłumieniem agitacyj nie podsycać ich, lecz sprowadzić je raczej na tory umiarkowania. Dalej zwraca się mowca przeciw wspominaniu o czeskiem prawie politycznem przez Młodoczechów, bo wszyscy urzędnicy zaprzysiężeni są na konstytucyę austryacką, z którą owo prawo jest w sprzeczności.

Pos. Kramarz rozwodzi się o nierównem postępowaniu władz rządowych względem robotników a fabrykantów. Zmów robotników władze nie cierpią i dają to robotnikom dotkliwie uczuć, a na zmowy fabrykantów w celu podwyższenia cen te same władze milczą. Państwo w walce słabszych z silniejszymi powinno zaopiekować się słabszymi. Państwo powinno przedewszystkiem bardzo ograniczyć pracę kobiet, oddać kobietę znowu rodzinie; a dalej skrócić dzienny czas roboczy; wtedy wielu robotników znajdzie zatrudnienie, którzy go dziś nie mają. Wychowanie dzieci także inaczej powinno być pojmowane. Nadto zapewnić trzeba robotnikom utrzymanie na starość, nakoniec nadać im prawo wyborcze, aby mogli legalnie bronić swoich interesów, co pozbawiłoby ruch socyalistyczny charakteru niebezpiecznego.

---

19)

RZADKI PTAK.

(Ciąg dalszy)

IX.

W połowie listopada powietrze nagle się oziębiło.

Pewnego dnia, gdy Klaudyusz przechodził koło sklepu koszykarza, usłyszał, że go wołano:

— Proszę pana, mówił cicho Colibry, Malestroit mówi, że trzeba jechać... Widział błękitną kaczkę.

— Jesteście gotowi?

— Jak pan rozkaże.

— A więc jadę nocnym pociągiem, o trzeciej, o pół do piątej będę na miejscu. A wy?

— Och! my, panie, przenocujemy nad brzegiem, tuż po za domem pana Lofficial, koło starego mostu.

Do dnia, Klaudyusz, ze strzelbą przez plecy, okręcony ciepłym pledem, w futrzanych rękawiczkach, wysiadał z wagonu na jednej z bliskich od miasta stacyi. W podobnych godzinach podróżnych bywa nie wiele, to też znalazł się sam na dworcu stacyi, a potem sam jeden puścił się w drogę.

Z początku nocy był mróz, obecnie gęsta mgła rozciągała się w powietrzu. Klaudyusz szedł wielkimi krokami przez drogę, którą poznawał po drzewach, słabo się zarysowujących w mglistej, ciemnej przestrzeni, jakby wisiały w powietrzu. Piaszczysty grunt oznajmiał pobliże rzeki. Jednakże, Klaudyusz czuł, że opanowuje go obawa, żeby mu nie przyszło błądzić tak przez noc całą w tej mgle, w której był jakby zamknięty. Bał się, czy bezwiednie nie kręcił się w koło, zamiast postępować naprzód, dążyć do celu. Nareszcie, doszedł go odgłos mowy ludzkiej, głosów znajomych; były to głosy jego ludzi. Zaczął biedz, aby się otrząsnąć z obezwładnienia jakie go opanowywało. Wkrótce doszedł do starego mostu i ujrzał Malestroit i Colibry, siedzących jeden naprzeciw drugiego na brzegu płaskiej łodzi, na której stał kojec pełen kaczek.

— Już wielki czas — rzekł cieśla. — Wsiadajmy, panie, ptaki ruszać się zaczynają.

Wszyscy trzej słuchać zaczęli. Rzeczywiście, od strony wodą zalanych łąk, gdzieś na szerokiem zwierciadle wody, której brzeg tylko widać tutaj było, pusty i bezbarwny, dochodziły słabe, rzadkie, dalekie krzyki, pierwsze odgłosy ranne na wodach. Klaudyusz usiadł w głębi łodzi, dwaj ludzie ujęli wiosła w ręce, puścili się niedostrzeżonym prawie prądem, idącym od mostu z rzeki, i łódka pośliznęła się szybko, mijając łąki, drzewa i trzciny. Brzeg zniknął. Mgła zapadała coraz większa. Malestroit i Colibry skierowali się ukosem do przygotowanego kosza, całkiem prymitywnie urządzonego, w który Klaudyusz wszedł bez wahania. Z przodu łodzi cieśla ustawił kojce z kaczkami. Wyciągał je po jednej, przywiązywał każdej do nogi sznurek, przy którym tkwił kamień, i puszczał je na wodę. Kamień padał na dno, kaczka pływała na powierzchni, nie mogąc się oddalić. Kiedy skończył to zajęcie, wsunął się także do kosza koło Klaudyusza.

— Ty, — rzekł do swego towarzysza, pochylając się jak mógł najciszej, — jedź tam gdzie wiesz, i puszczaj samce; jeżeli zobaczysz cyrankę, możesz puścić dwa na raz.

Colibry, przemarznięty do kości i wzruszony ważną swą rolą, odpowiedział: „tak", które zaginęło w szumie wiatru, i ujmując ster łodzi, zniknął wkrótce po za łoziną, wraz ze swoimi samcami.

Klaudyusz, nieruchomy, przykucnięty w koszu, ze strzelbą w ręku, doznawał rozkoszy oczekiwania na zdobycz. Gałęzie trzciny i sitowie, które go otaczały, pokryte szronem, błyszczały jak brylanty. Pomimo mgły, widział wszędzie podobne iskierki na wszystkich roślinach i gałęziach w około. Mgła przewalała się ciągle, jak chmury przejrzyste, błyszczące całe, jakby w swem wnętrzu nosiły światła lub pochodnie, które od czasu do czasu zamajaczyły bladym promieniem. Wszędzie, w około przewalały się nieustannie mgły białe jak wata, idące z północy, pędzone wiatrem. Całkiem w górze mgły te rozrzedzały się i przybierały barwę bladego lazuru, z której odgadywać było można, że po za tym murem mgieł dzień świtać zaczyna. Nawoływania ptaków coraz częściej się powtarzały, dochodząc z dalekich łąk, wodą zalanych. W mroku widać już było poruszające się, wyciągające skrzydła, rozmaite ptaki.

Ostry krzyk kaczki tuż przy koszu, a potem chór innych, odpowiadających jej, poruszył Klaudyusza do głębi. Po nad nim, na dalekość strzału, uniosła się jakaś jakby chmura, wiatr czyniąc w około. Trzoda bił ych skrzydeł, jak zawierucha śnieżna, przeleciała jak błyskawica z sykiem; i wkrótce zniknęło wszystko.

— Bekasy.... — szepnął Malestroit — Uważać! Kaczki zaraz się ukażą.

Rzeczywiście, kaczki, będące na wodzie, poruszyły się i gdakać zaczęły. Samiec, puszczony przez Colibry, nadleciał i zmięszał się z niemi. Klaudyusz śledził na niebie, czy który z ptaków nie przyłączy się do towarzystwa, ale ujrzał je szybujące w dali, obojętne całkiem dla tych przyswojonych przybyszów. Tymczasem drugi samiec puszczony przez Colibry nadpłynął, ciągnąc za sobą tym razem ptaki o szarem zabarwieniu. Widział jak owe obce ptaki szybowały długo w powietrzu, nareszcie zdecydowały się zlecieć na dół. Z bijącem sercem patrzył na nie niepewny, pełen oczekiwania.

— Same kaczki, rzekł Malestroit, ale zdaje mi się, że trochę dalej jest także cyranka.

Bardzo daleko, zaledwie widoczny we mgle, zbliżał się rzeczywiście mały ptak z wielką ostrożnością, cofając się, kołując, wkrótce można było rozróżnić smuklejsze jego kształty, szyję, która się wydłużała po nad wodą z pewną kokieteryą i urokiem, którego inne nie posiadały.

— To z największą pewnością cyranka, rzekł Malestroit, ale pytanie czy błękitna?...

Zbliżała się ciągle, bardzo powoli, płynąc jedną nogą. Klaudyusz czuł, że mu serce tak mocno bije, iż nie był pewny, czy będzie mógł celnie trafić. Myśl o Teresie, o domku Pépinieres, ukrytym między drzewami, o przyjęciu, jakiego dozna, przynosząc upragnioną zdobycz, to znowu obawa, że może chybi i w niwecz obróci projekt pana Lofficial, do reszty go mięszała.

— Widziałem, że błyszczy, mówił znowu Malestroit, to błękitna, panie Klaudyuszu!

Klaudyusz, tracąc głowę, podniósł się nieco. Cała banda kaczek uleciała z krzykiem.

— Jest jeszcze! szepnął cieśla. Ale nie pan temu winien... Odchodzi! Strzelaj pan!

Klaudyusz wysunął lufę przez otwór kosza; głośny strzał padł, rozchodząc się echem po wodzie.

— Trafiłem! mam ją! mam! krzyknął młodzieniec, stając w koszu.

Ale Malestroit wstał także. Był on bardzo ciężki; pod tem podwójnem poruszeniem kosza zapadł się i nagle, obaj myśliwi znaleźli się po pas w wodzie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Oto zadanie Rządu, ale mowca nie ma zaufania do Rządu, iżby je spełnić zechciał lub potrafił, i dla tego Młodoczesi głosować będą przeciw etatowi bezpieczeństwa publicznego.

Pos. Lienbacher rozwodził się o potrzebie złagodzenia praktyk weterynaryjno-policyjnych i o przyspieszeniu obrad nad ustawą przeciw fałszowaniu pokarmów i napojów, która jak wieczny żyd od kilku miesięcy stoi na porządku dziennym, a obrad doczekać się nie może.

Izba uchwala tytuł bezpieczeństwa publicznego. Na tem przerwano obrady.

Wiceprezes oznajmia, że poseł Zucker (wybrany z praskiej Izby handlowej na podstawie programu staroczeskiego, a następnie zbiegły do obozu młodoczeskiego) złożył mandat poselski. (*Niepokój* na ławach młodoczeskich).

Pos. Doležal wnosi interpelacyę do Pana Prezesa gabinetu, w której zwraca się przeciw odnowieniu z pewną firmą wiedeńską umowy, dającej jej monopol na zakupywanie bydła z okolic, zarażonych chorobą płucną; interpelacya żąda, żeby prawo to służyło kilku rzeźnikom w każdym kraju.

Koniec posiedzenia o godz. 5¼. — Następne jutro.

Sprawy parlamentarne.

(*Galicyjskie koleje lokalne*).

Na przedwczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych wniesiony został projekt ustawy w sprawie budowy wchodnio-galicyjskich kolei lokalnych. Według tegoż projektu Rząd jest upoważniony do wybudowania w drodze koncesyi następujących linij kolejowych: 1) z Kopyczyniec przez Trembowlę i Ostrów do Tarnopola; 2) z Hadynkowiec przez Borszczów do miejscowości Iwanie puste z odnogą Teresin-Skała; 3) z Kalinowszczyzny przez Jagielnicę do Zaleszczyk.

Koncesya ma być wydana towarzystwu akcyjnemu na lat dziewięćdziesiąt, z zastrzeżeniem, że Państwu wolno wykupić ją przed upływem koncesyi. Koszta budowli wraz z taborem przewozowym i procentami interkalarnymi, obliczone na 9,946.000 zł. Linia z Kopyczyniec do Tarnopola jest 74 kilometrów długa, z Hadynkowiec do Iwania pustego 62 klm., odnoga z Teresyna do Skały 11 klm., linia z Kalinowszczyzny do Zaleszczyk 55 klm.; długość ogólna wynosi przeto 202 klm., tak, że na kilometr przypada w przecięciu 49.237 zł. kosztów. Z wyjątkiem przestrzeni od Tarnopola do Ostrowa, która zbudowana będzie jako kolej główna, wszystkie inne przestrzenie mają być zbudowane jako koleje lokalne, o torze normalnym, a to co najdalej w pięciu latach od daty koncesyi, co nie przeszkadza, że linie wcześniej wykończone, mogą też wcześniej być oddane na użytek publiczny.

Z kosztów budowli ma pokryć kraj, wspólnie z adjacentami 1,000.000 zł. tym sposobem, że za tę kwotę wezmą akcyj po całej wartości nominalnej; reszta kosztów, w ilości 8,946.000 zł., ma być pozyskaną przez emisyę akcyj, z prawem pierwszeństwa co do dywidendy 4-procentowej na 1,000.000 zł. i obligacyj również 4-procentowych na 9,000.000 zł., które to obligacye także będą miały pierwszeństwo przed akcyami kraju, i adjacentów.

Co się tyczy zyskowności projektowanych linij, bardzo szczegółowe i kilkakrotnie powtarzane studya doprowadziły do tego rezultatu, że przy zastosowaniu taryfy skarbowych dróg żelaznych nie możnaby spodziewać się większego, czystego dochodu, jak 125.000 złr. na rok, że atoli przy zastosowaniu wyższej taryfy, n. p. takiej, jaką mają bukowińskie koleje lokalne, czysty dochód wynosiłby blisko 400.000 złr. Dla tego Rząd uczynił jakiekolwiek poparcie przedsięwzięcia ze Skarbu zawisłem od warunku, że przewóz na nowych liniach będzie odbywać się za opłatą taką, jaką normuje system taryfowy rzeczonych kolei bukowińskich. Poparcie skarbowe polega na zagwarantowaniu oprocentowania (po 4 od sta) i umorzenia akcyj z prawem pierwszeństwa na milion i obligacyj na dziewięć milionów. Ponieważ obligacye te mają być umorzone w 75ciu latach przeto przez ten to czas gwarancya skarbowa (sposobem zaliczki) dochodziłaby 424.706 złr., przez następne lat 15 zaś tylko 89.942 złr. W rzeczywistości — mówią motywa — wypadnie Rządowi przez owe 75 lat płacić rocznie zaledwie 25.000 zł. zaliczki gwarancyjnej, a w następnych latach 15 nietylko nic płacić nie będzie potrzebował, lecz owszem przedsięwzięcie będzie tak się opłacało, że łatwo mu będzie spłacić skarbowi wszystkie zaliczki. Zresztą w tym obrachunku nie uwzględniono wcale szybkiego wzrostu przewozów na nowych liniach, którego na pewno spodziewać się można. Nie uwzględniono także korzyści, które dla skarbowych dróg żelaznych wypłyną, bo nowe linie będą dla nich liniami alimentacyjnemi.

Budowla ma się odbywać pod bezpośrednim dozorem organów rządowych, a zarząd i ruch prowadzone będą przez generalną dyrekcyę skarbowych dróg żelaznych na rachunek towarzystwa akcyjnego.

KORESPONDENCYE

Praga czeska, 17 stycznia.

(Korespondencya hr. Buquoy z drem Schmeykalem. — Wybory w Libercu).

(xx) Ogłoszona dziś korespondencya pomiędzy hr. Buquoy a dr. Schmeykalem właściwie nie ma aktualnego znaczenia. List, w którym prezes klubu posłów w. posiadłości w Sejmie czeskim wzywa p. Schmeykala do zaproponowania rządowi konferencyi celem rozwiązania kwestyj językowych, datowany jest z 2 listopada, a zatem wyprzedził otwarcie zimowej sesyi Rady państwa. Odmowna odpowiedź dr. Schmeykala z 27 grudnia wyprzedziła znowu konferencyę Ministrów z przywódcami stronnictw umiarkowanych. Że ta korespondencya okazała się właśnie dziś, w dzień otwarcia nowej sesyi Rady państwa, może się wydawać wypadkiem ciekawym, atoli sama ta okoliczność nie może wpłynąć na konstelacyę parlamentarną.

Ugoda ze stycznia r. 1890 ustanawiała, że rewizya rozporządzenia językowego z roku 1880 ma nastąpić dopiero po przeprowadzeniu innych projektów ugodowych, mianowicie rozgraniczenia okręgów według narodowości. Tymczasem Staroczesi wystąpili z żądaniem, aby rząd do władz państwowych w okręgach czeskich wprowadził język czeski *pro foro interno*, czyli aby te władze urzędowały wyłącznie w języku czeskim. Jak wiadomo, w tej sprawie Sejm czeski uchwalił różne rezolucye, i poruszał tę rzecz w interpelacyach. Rząd jednak obstawał zawsze przy zasadzie, że o języku władz państwowych nie może rozstrzygać Sejm, lecz jedynie ministerstwo. Wielcy właściciele konserwatywni dotąd w tej kwestyi zachowywali się neutralnie, mianowicie nie popierali wyraźnie żądań staroczeskich. Jeżeli teraz hr. Buquoy zaproponował p. Schmeykalowi konferencyę, można przypuszczać, że gdyby także stronnictwo niemieckie zgodziło się na kombinacyę, według której władze w okręgach czeskich nie tylko *pro foro externo*, czyli w znoszeniu się ze stronami, lecz także *pro foro interno* mają używać języka czeskiego, natenczas klub w. właścicieli poparłby to żądanie. Skoro zaś p Schmeykal odmówił udziału w takiej konferencyi, sprawa ta pozostaje w zawieszeniu.

W każdym razie tej, dziś przedawnionej akcyi hr. Buquoy, nie można identyfikować z taktyką klubu konserwatystów w Izbie poselskiej, w którym frakcya w. właścicieli konserwatywnych z Czech tworzy tylko mniej więcej 4 części członków. Nie ma żadnego dowodu na to, aby hr. Hohenwart popierał owo żądanie i aby w obec gabinetu stawiał, je jako *conditio sine qua non*. To też to *intermezzo* nie powinno wpłynąć na układy wiedeńskie z przywódcami stronnictw umiarkowanych. W nawiasie mówiąc, to ciągłe poruszanie kwestyi językowych w chwili, gdy potrzeba pewnego wytchnienia i przerwy w walkach konstytucyjnych, nie jest wcale pożądanym objawem.

W wyborach do rady miejskiej w Libercu zwycięztwo odniosło znowu stronnictwo niemiecko-narodowe. Z 45 mandatów zdobyło bowiem 24, a zapewne w wyborach ściślejszych, które się odbędą 25-go b. m., jeszcze otrzyma 5 mandatów. Stronnictwo liberalne wprawdzie otrzymało więcej głosów, niż w przedostatnich wyborach, ale ostatecznie zdołało się utrzymać tylko przy 15 mandatach z pierwszego grona wyborczego i zdobyć 1 mandat w drugiem. Tutejsza dyrekcya stronnictwa liberalnego wcale nie poparła kandydatów frakcyi liberalnej w Libercu. Pan Schmeykal widocznie tą wstrzemięźliwością pragnął zjednać sobie niemiecko-narodowe żywioły liberalne. Aby mu się to udało, nie można powiedzieć. Owszem dzienniki niemiecko-narodowe z tą samą namiętnością, co dawniej, zaczepiają stronnictwo liberalne, które oskarżają o zbytnią — dyplomacyę!

Z Wilna.

(Dymisya generał-gubernatora Kochanowa).

Dnia 13 b. m., na Nowy Rok starego stylu, oświadczył generał-gubernator wileński Kochanow deputacyom od władz cywilnych i wojskowych, iż car powołał go do Rady państwa, a temsamem odwołał ze stanowiska generał-gubernatora wileńskiego, które — jak się wyraził — „z żalem porzuca.“ Odnośny carski ukaz ogłoszono już w *Wileńskim Wiestniku*, a odezwą, porozlepianą po rogach ulic, zawiadomiono o tem mieszkańców miasta Wilna. Z pożegnaniem pospieszyło najpierw duchowieństwo prawosławne świeckie i zakonne i ofiarowało mu ikony rzekomych męczenników wiary prawosławnej na Litwie z czasów pogańskich. Przy śniadaniu, danem z tego powodu deputacyom kleru prawosławnego, wniósł Kochanow toast na rozwój prawosławia i narodowości rossyjskiej na Litwie. — Odjazd Kochanowa z Wilna nastąpi w dniach najbliższych. Zarządzać sprawami generał-gubernatorskiemi będzie tymczasowo baron Grevenitz, gubernator wileński.

Z Warszawy.

(Egzamina fabryczne. — Żydzi).

Z Łodzi donoszą, że termin do nauczenia się języka polskiego i rossyjskiego przez techników, majstrów i oficyalistów fabrycznych, pozostających w bezpośrednim stosunku z robotnikami, z rozporządzenia władz wyższych odroczono na rok jeden. Wszyscy przemysłowcy łódzcy, w których fabrykach zarząd techniczny spoczywa w ręku osób, słabo władających językiem polskim i rossyjskim, złożyli deklaracye, że osoby te po upływie roku odpowiedzą wymaganiom.

Dniew. Warszawski pisze: Rozkaz ministerstwa co do usuwania żydów z osad włościańskich wykonywany jest energicznie, okazało się przytem, że w wielu okolicach żydzi niszczyli włościan lichwą. Szczególniej ostatni rok nieurodzaju wpędził włościan w długi, od których płacili po 40 prc., 50 prc., a nawet więcej. Obecnie żydzi, wydalani ze wsi, wnoszą do sądów gminnych całe masy procesów o zwrot wierzytelności. Sądy wzięły jednakże, włościan w opiekę, przysądzając bowiem lichwiarzom należności objęte rewersami, zasądzają tylko kapitał i procent w stosunku 5 prc., a nadto tylko marki stemplowe, zaś kosztów nic.

Z Francyi.

(Ciekawy zwrot w sprawie panamskiej. — Proces panamski).

Sprawa panamska przechodziła już rozmaite koleje, ale bodaj czy nie najcharakterystyczniejszym i do pewnego stopnia najciekawszym jest ten obrót, jaki ona wzięła w ostatnich dniach. Pisma francuskie: *Cocarde*, *La libre parole*, *Gaulois* i i przyniosły lub powtórzyły wiadomość, iż pewien ambasador pewnego wielce zaprzyjaźnionego z Francyą państwa, umaczał swoje dłonie także w pieniądzach panamskich, czerpiąc w nich podnietę i zachętę do podtrzymywania *entente cordiale* pomiędzy Francyą a owem państwem. Podobną pogłoskę puściły one w kurs i o byłym ambasadorze włoskim p. Menabrea, ale nie ta druga pogłoska, lecz owa pierwsza wiadomość była dla rządu francuskiego bardzo niewygodną. Cóż więc rząd ten czyni? Oto ponieważ trudno mścić się mu na dziennikach francuskich, które byłyby w takim razie sprawę dalej rozbierały, postanowił urządzić kampanię przeciw.... prasie trójprzymierza. Korespondenci pism niemieckich, węgierskich i włoskich powtórzyli naturalnie ową pogłoskę o pewnym ambasadorze za dziennikami francuskimi; więc też, gdy dziennikom francuskim nie można było nic zrobić, rząd francuski postanowił.... wydalić korespondentów tych pism, i to dla równowagi zapewne: jednego węgierskiego, jednego niemieckiego i jednego włoskiego.

Ale nie dosyć na tem. Korespondenta węgierskiego rząd francuski nie tylko wydalił, lecz go poprzednio uwięził. Z tego powodu — jak donoszą z Paryża do jednego z pism wiedeńskich — ambasador austro-węgierski w Paryżu udał się do francuskiego ministerstwa spraw zewnętrznych p. Develle i w toku rozmowy, która miała charakter przyjacielski, wypytywał się o to sprawę wydalonego korespondenta dziennika *Budapesti Hirlap*, p. Szekely. Dzienniki francuskie *France* i *Cocarde* zrobiły z tego rzecz ogromną i z całą namiętnością uderzyły na ambasadora hr. Hoyosa. Na wtorkowem posiedzeniu Izby deputowanych rozeszła się pogłoska, iż Déroulède ma interpelować rząd w sprawie wydalenia dziennikarzy, i zarazem poruszyć ową kwestyę, podjętą przez *France* i *Cocarde*, — posiedzenie jednak zamknięto, a Déroulède nie wniósł zapowiedzianej interpelacyi. W każdym razie owa "dziecinna walka przeciw trójprzymierzu i jego reprezentantom, jest na prawdę zabawną i dowodzi, jak dalece zakorzeniła się już w umysłach Francuzów służalczość w obec pewnego państwa. Dowodem tego jest także owa „intryga polska“, która również była niedawno przedmiotem interpelacyi na posiedzeniu francuskiej Izby deputowanych. Jak wiadomo, p. Ribot polecił swojej policyi, aby trzech socyalistów, którzy zresztą oprócz nazwisk nic wspólnego nie mają z polskością, odstawiła do granic Francyi. Socyalista Lawy wniósł z tego powodu interpelacyę, ale Izba francuska, z reguły nadzwyczaj czuła na bole socyalistów, tym razem okazała się zupełnie głuchą na nie i pochwaliła zarządzenie gabinetu, pomimo, iż rzucono jej i rządowi w twarz zarzut, iż aresztowanie tych socyalistów odbyło się przy pomocy agentów rossyjskich.

Przeciw Korneliuszowi Herzowi wniesiono oskarżenie o sprzeniewierzenie, wobec czego Anglia będzie musiała go wydać. W razie wydania go Francyi, proces odbyłby się wobec sądu policyi poprawczej w Paryżu.

W procesie przeciw administratorom Towarzystwa panamskiego rozpoczął oskarżyciel generalny, adwokat Rau *plaidoyer* swoje we wtorek. Był to, jak wiadomo, piąty dzień rozprawy, — publiczność stawiła się bardzo nielicznie. Mowa prokuratora potępiła wszystkich oskarżonych, nie wyłączając Ferdynanda Lessepsa. „Pragnąłbym — mówił oskarżyciel — tego znakomitego starca, któremu wiek i słabość oszczędziły goryczy tej rozprawy, zostawić zupełnie na boku. Lecz on to był tym, który w dumie swojej i ślepej wierze w swą gwiazdę, doprowadził Towarzystwo panamskie aż do końca tej tak awanturniczej tragedyi. Miasto uznać swój błąd, wolał raczej poniżyć się do najbardziej karygodnych kroków, byle porwać za sobą opinię publiczną i tych, którzy mieli drobne oszczędności. W ten pełen bezwzględności sposób stworzył on po za sobą szereg bogactw, które urągają nędzy ofiar“.

Wczoraj skończył oskarżyciel swoją przemowę, a dzisiaj rozpoczęli przemawiać obrońcy oskarżonych.

KRONIKA

Lwów, 19 stycznia.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Komarówka, w powiecie brzeżańskim, dla pogorzelców tejże gminy, zapomogi w kwocie 200 zł.

— **Jubileusz.** W tutejszym sądzie krajowym odbyła się wczoraj piękna uroczystość jubileuszu 50-letniej pracy zawodowej prezydenta tegoż sądu, p. *Józefa Piątkowskiego*. O godz. 11 przed południem w przystrojonej kwiatami sali senatu I, zebrali się wszyscy radcy, sekretarze i funkcyonaryusze tak sądu kraj. cywilnego, jako też karnego, tudzież asesorowie sądu handlowego i liczni delegaci sądów powiatowych, by złożyć swoje życzenia czcigodnemu jubilatowi. W sali tej pomieszczono także na pięknej sztaludze portret prezydenta-jubilata. Wiceprezydent p. Białoskórski wprowadził jubilata i w serdecznej przemowie oddał hołd zaletom charakteru, pracy niezmordowanej i zasługom prezydenta-jubilata, a przemowę zakończył okrzykiem: pan prezydent Piątkowski niech żyje! który to okrzyk zgromadzeni powtórzyli. Jubilat odpowiedział słowy serdecznego podziękowania za owacyę, prosząc i nadal o zachowanie go w łaskawej pamięci, poczem odczytano mnóstwo telegramów gratulacyjnych od sądów powiatowych, adwokatów, notaryuszy i wielu obywateli z prowincyi. Następnie składali jubilatowi życzenia: reprezentacya gminy miasta Lwowa z prezydentem p. Mochnackim, Izba adwokatów z p. dr. Czajkowskim, Izba notaryalna z p. Jasińskim, prokuratorya państwa z pp. Zdańskim i Seredowskim, Uniwersytet z dziekanem dr. Balzerem, Izba handlowa i przemysłowa, później przybyli *in corpore* radcy wyższego sądu krajowego, poczem wiele jeszcze najwybitniejszych osobistości, między którymi: JE. Arcyb. ks. Issakowicz, JE. prezyd. Simonowicz, wiceprezydent kraj. Dyrekcyi skarbu dr. Korytowski, Radca Dworu Kunz w imieniu prokuratoryi skarbu, radca Dworu Seferowicz, radca Dworu Poglies, b. wiceprezyd. kraj. Dyr. skarbu br. Jorkasch, b. dyr. poczt Schiffner, prof. dr. Małecki i w. i.

Od JE. Ministra Schönborna otrzymał jubilat telegram z gratulacyami następującej osnowy: „Proszę przyjąć, szanowny panie prezydencie, w dniu tak wspaniałej uroczystości moje najserdeczniejsze życzenia. *Schoenborn*“.

O godzinie 1 po południu przyjmował jubilat gratulacye od deputacyi wyższego sądu krajowego, w imieniu której przemawiał szef biura prezydyalnego p. radca Misiński.

— **Ruch kolejowy.** Z powodu zamieci śnieżnych został wstrzymany ruch na przestrzeniach Podwołoczyska-Tarnopol i Stanisławów Husiatyn, oraz na kołomyjskich kolejach lokalnych. Przerwa potrwa dwa do trzech dni.

— **Towarzystwo Dam dobroczynności.** Dnia 17 stycznia 1893 roku odbyło się u hrabiny Alfredowej Potockiej doroczne zgromadzenie Towarzystwa Dam Dobroczynności, które wskazuje pomyślny rozwój Towarzystwa w roku 1892. Dochody w zeszłym roku wzrosły do sumy 5.190 zł. 90 ct. a w obec tego powiększyło Towarzystwo wsparcia stałe i doraźne zapomogi do kwoty 3.791 zł. 43 ct. Z nadwyżki dochodów w kwocie 1.912 zł. 90 ct. przekazano do funduszu rezerwowego 290 zł. 18 ct. resztę 1616 zł. 72 ct. pozostawiono na rok 1893 przeznaczając z takowych 416 zł. 72 ct. na nadzwyczajne zapomogi. Członków było 77.

— **Z Towarzystwa prawniczego lwowskiego.** We czwartek, dnia 12 stycznia na sesyi informacyjnej przedstawił p. dr. Aleksander Małaczyński treść postanowień najnowszych ustaw i rozporządzeń o opodatkowaniu obrotu efektów i o ostemplowaniu zagranicznych walorów.

Ustawa o ostemplowaniu zagranicznych walorów z dnia 18 września 1892 l. 171 Dz. p. p., weszła w życie dnia 1 stycznia 1893. — Według §. 1 tej ustawy, podlegają opłacie stemplowej zagraniczne akcye, udziały na akcye, renty, i częściowe zapisy długu zagranicznych państw, korporacyj, towarzystw akcyjnych i przedsiębiorstw przemysłowych, tudzież kwity tymczasowe na wpłaty na poczet tychże walorów uiszczone — jeżeli w granicach Przedlitawii zostają przeniesione z osoby na osobę, sprzedane, na sprzedaż wystawione, zastawione lub jeżeli na ich podstawie dokonywa się wypłaty lub innej czynności prawnej. Walory węgierskie nie są uważane za zagraniczne (§. 12). Należytość stemplową uiścić należy przed przedsięwzięciem jednej z czynności w §. 1 określonych, a to w wysokości skali III od wartości nominalnej, przez umieszczenie odpowiedniego stempla na 1 stronnicy efektu; stempel ma być we właściwym urzędzie obliterowany (§. 2). Za uiszczenie należytości odpowiada każdy, kto przedsiębierze czynność w §. 1 wymienioną; kara równa się potrójnej należytości (§§. 3 i 11). W §. 4 mieści się postanowienie wyjątkowe, w myśl którego efekty zagraniczne, które przed wejściem w życie ustawy zostały wydane, podlegają (zamiast stempla według skali III), jedynie stałej opłacie 25 ct. od sztuki, jeżeli w ciągu 90 dni od wejścia w życie ustawy t. j. do końca marca 1893 w upoważnionym do tego urzędzie zostaną do ostemplowania przedstawione.

Ustawa o opodatkowaniu obrotu efektów z dnia 18 września 1892 l. 172 Dz. u. p., nabyła również mocy obowiązującej z dniem 1 stycznia 1893 i uzupełnioną została za pomocą rozporządzenia wykonawczego Min. skarbu z dnia 10 listopada 1892 l. 197 Dz. ust. państ. Obie ustawy — zapewne w tendencyi zapobieżenia obejściom — zawierają tyle szczegółów, a zarazem tak ostrą sankcyę karną, że każdy, kto z obrotem efektów ma do czynienia, powinien się dokładnie obznajomić z całym tekstem ustaw powołanych. Obrót efektów (rozporządzenia wykon. definiuje „efekt“ jako „papier, który z powodu swej właściwości nadaje się do obrotu giełdowego“ §. 2. rozp.), czyli papierów wartościowych, podlega osobnemu podatkowi („Effekten Umsatz-Steuer“). Podlegają temu podatkowi zawierane na giełdzie i po za giełdą interesa pierwotne i prolongacyjne, bez względu na kupiecką nazwę interesu; bez względu na czas, na który zostają zawarte, i bez względu na to czy między pojedynczemi osobami, czy instytucyami przychodzą do skutku. (§. 1. ustawy).

Podatek wynosi według §. 2 i 3 ustaw. i §. 4 do 7 rozp. wykonawczego 10 ct. — od „jednostkowego interesu“ (Einfacher Schluss). Co za taki interes w myśl ustawy uważać należy określają powołane paragrafy; przy efektach targowanych na giełdzie wiedeńskiej „według procentu“ stanowi nominalna kwota 5000 zł., zaś przy notowanych „na sztuki“ liczba 25 sztuk, a względnie ta ilość, która dla pewnych rodzajów efektów na giełdzie jest ustanowiona — interes jednostkowy. Rozporządzenie wykonawcze zawiera jako załączniki A) iB) wykaz walorów na giełdzie wiedeńskiej i praskiej notowanych z podaniem przyjętego na tych giełdach „jednostkowego interesu“. Nie wartość nominalną, lecz faktyczny obrót pieniężny bierze się za podstawę obliczenia podatku, jeżeli efekta różnego rodzaju stanowią przedmiot jednego obrotu (§. 4 u. 4 rozp.). Ułamkowe części „jednostkowego interesu“ uważa się za pełny „Einfacher Schluss“ (§. 4. rozp. i §. 2. ust.) W myśl §. 3. ust. i §. 9. rozp. interes obejmujący zapisy długu państwa niżej 500. zł. nominalnie podlega tylko 5. ct. opłacie.

Efekta zagraniczne podlegają opłacie w podwójnej wysokości: węgierskie efekta stoją na równi z krajowymi (§. 22. ust. i 8. rozp.). Podatek uiszcza się z reguły za pomocą osobnych w tym celu zaprowadzonych znaczków stemplowych „Effectenumsatz-Steuer-Stempelmarken“ lub przez urzędowe wybicie stempla, wyjątkowo zaś za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu bezpośrednio (§. 42. rozporz.) W dyskusyi zabierali głos pp.: dr. Bujak, dr. Till, dr. Balko, Titz, dr. Kratter i w. i.

— **Księżna Matylda Radziwiłłowa**, matka księcia Antoniego, skończyła w piątek lat 87. Cesarz Wilhelm wraz z cesarzową, tudzież cesarzowa Fryderykowa złożyli osobiste życzenia dostojnej pani, poczem stawiła się także większa część towarzystwa dworskiego.

† **Ludwik Marek.** W ostatniej chwili dowiadujemy się, że dziś zrana zakończył życie ś. p. Ludwik Marek, którego imię tak ściśle związane jest z historyą i rozwojem muzyki w naszem mieście w ostatnich trzydziestu latach. Jakkolwiek ś. p. Ludwik Marek chorował ciężko już od dłuższego czasu, to jednak żywiono nadzieję utrzymania go przy życiu, a zgon jego przedwczesny wywołał powszechnie głębokie wrażenie.

† **Marya z Wszelaczyńskich Listowska**, o której zgonie w Szwajcaryi, skutkiem choroby piersiowej, donieśliśmy wczoraj, cieszyła się w kołach towarzyskich naszego miasta niepospolitą sympatyą, to też śmierć jej wywarła w mieście przygnębiające wrażenie. Przed niewielu jeszcze laty słynęła ś. p. Marya Listowska jako znakomita amatorka w przedstawieniach, dawanych na cele dobroczynne; wszyscy podziwiali jej piękny talent wokalny i dramatyczny, który spożytkowywała w celu niesienia ulgi niedoli ludzkiej. Powszechny żal, towarzyszy wspomnieniu zmarłej, która tak piękną pamięć pozostawiła po sobie.

† **Helena z Dowborów Bzowska**, żona p. Zygmunta Bzowskiego, kapitana 30 p. p., zmarła przedwczoraj we Lwowie, przeżywszy lat 30. Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, 19 b. m. Najlepsza żona i matka osierociła męża i czworo drobnych dzieci, a zgon jej wywołał szczery żal u wszystkich, którzy ją znali i cenić umieli wielkie zalety jej charakteru i serca.

— **Pogrzeb** zmarłych onegdaj ś. p. Kajetany Sarkisiewicz, ksieni zakonu PP. Benedyktynek ormiańskich i ś. p. Scholastyki Janowicz, przeoryszy tegoż zakonu, odbył się dziś przed południem przy niezmiernym udziale duchowieństwa świeckiego i zakonnego, oraz publiczności ze wszystkich sfer naszego miasta. Kondukt żałobny prowadził ks. Arcybiskup Issakowicz, na czele członków kapituły obrz. orm.

— **Śmierć przez zaczadzenie** poniosło onegdaj wieczór 4 tygodniowe dziecię Tomasza Dziadosza, dozorcy domu pod l. 9 przy ul. Żółkiewskiej, skutkiem zbyt wczesnego zatkania pieca. Rodzice dziecka również zaniemogli, jednak nie spali jeszcze i ocaleli. Zwłoki ofiary odstawiono do kostnicy szpitala powszechnego.

— **Jan hr. Krasicki**, o którego zgonie w Wiedniu, doniósł telegram onegdajszy, odebrał sobie życie w przystępie umysłowego rozstroju. Objawy anormalnego stanu były już powodem pierwszego zamachu samobójczego przed kilku miesiącami. Po tym wypadku hr. Krasicki, otoczony opieką lekarską, udał się w towarzystwie swego szwagra, hr. Juliusza Komorowskiego, do Abbazyi. W czasie tej podróży rana się zagoiła, ale stan umysłowy i nerwowy wzbudzał ciągłe obawy. Jakkolwiek bowiem w towarzystwie okazywał zupełną przytomność umysłu, sam nawet objawił skruchę za to, że targnął się na życie, wyspowiadał się i pisał do siostry, wyrażając swój żal, że tylko przystęp szaleństwa może go tłómaczyć, to jednak wpadał często w zadumę i melancholię tak, że nie zostawiano go nigdy samotnym i zawsze mu towarzyszył kamerdyner. Za powrotem do Wiednia odbyła się narada lekarska, na której jednak lekarze nie uznali za właściwe odwiezienie hr. Krasiekiego do domu obłąkanych. Chory sam zażądał rady familijnej i wobec szwagra hr. Komorowskiego, oraz stryjecznego brata hr. Ignacego Krasickiego z Bachórza i p. Konstantego Tchorznickiego z Krakowa, złożył swoją ostatnią wolę i ustanowił opiekunów dla swej jedynaczki córki.

Z prywatnego apartamentu przeniósł się hr. Krasicki do hotelu na Wiedeniu i zajmował mieszkanie na drugiem piętrze. W poniedziałek wieczorem spożył hrabia obiad wraz ze szwagrem i kilku osobami z polskiej kolonii wiedeńskiej; był dosyć ożywiony, choć widocznem było silne rozdrażnienie nerwów. O godz. pół do 9 pożegnał się z towarzyszami. Kamerdyner, który miał polecenie czuwać nad nim bez przerwy, odprowadził go na drugie piętro. Po kilku minutach hrabia wyszedł z pokoju i zanim kamerdyner mógł w ślad jego podążyć, wbiegł na trzecie piętro, otworzył okno w korytarzu i rzucił się przez nie na dół. Wszelka pomoc lekarska okazała się bezskuteczna; hrabiego znaleziono już bez duszy, ze zdruzgotaną czaszką i połamanemi rękami i nogami na kamiennym bruku podwórza. Zwłoki przeniesiono do pałacu.

Hrabia Jan Krasicki był kawalerem wielkiej wstęgi orderu korony rumuńskiej, bawarskiego orderu Jerzego, orderu św. Jana jerozolimskiego i wielkiego krzyża papieskiego orderu św. Grzegorza. Jedyny syn wielce zasłużonego w kraju naszym ś. p. tajnego radcy hr. Kazimierza Krasickiego, prezesa Towarzystwa kredytowego ziemskiego i oficera wojsk polskich z r. 1831 i Izabelli z hr. Stadnickich, posiadał wyższe wykształcenie uniwersyteckie i mógł był w kraju zająć wybitne stanowisko; było jednak od młodości w usposobieniu jego coś anormalnego. Ożeniony w Rzymie z Maryą hrabianką Krasińską, córką hrabiny Malatesta, z domu księżniczki Jabłonowskiej, a siostrą księżnej Maciejowej Radziwiłłowej, zostawił jedną córkę. Fortunę zmarłego obliczają na 800.000 zł. w kapitałach, a nadto zostawił dobra Boratyn w przemyskiem. Siostra zmarłego, hr. Teofila z Krasickich Komorowska, wyjechała z Krakowa na pogrzeb.

Szczegóły powyższe co do przebiegu choroby ś. p. hr. Krasickiego, zaczerpnęliśmy z *Czasu*.

— **W Czytelni dla kobiet** odbędzie się w sobotę, 21 b. m., odczyt p. profesora Wojcika. Szanowny prelegent będzie mówił „O znaczeniu rocznic narodowych“. Odczyt ten rozpocznie się wyjątkowo o godzinie 7.

— **Zmiana własności.** Majątek Barwałd górny, w powiecie wadowickim, należący dawniej do Ankwiczów, nabył od spadkobierców Dobnerów, p. Pracher ze Sławna Sławiński.

— **Zima tegoroczna** zasługuje w istocie na miano niezwykle srogiej. Tego roku rzeczywiście z nadzwyczajną stałością utrzymuje się najwyższe ciśnienie barometryczne na północnym wschodzie. W skutek tego przy mrozach, które w Rossyi europejskiej dochodzą do 40° a azyatyckiej do 50° niżej zera, prąd zimnego powietrza, idący na południe i zachód, oziębia atmosferę i u nas i w Niemczech, Francyi, Włoszech a nawet Hiszpanii. Przytem śnieg również obficie spada, a w wielu okolicach panują zamiecie śnieżne. Szczególnie szalone zawieruchy panowały w tych dniach w Ameryce północnej. Przed zatoką nowojorską tyle się zebrało i tak wielkiej kry lodowej, że wiele okrętów nie mogło się dostać do lądu, inne zaś osiadły na lodach jak na mieliźnie.

— **Śluby.** W kościele św. Mikołaja pobłogosławionym zostanie w sobotę, dnia 21 b. m. o godzinie 7 wieczorem związek małżeński panny Ireny Góreckiej, córki p. Adeli z Mielniewiczów i Wincentego Góreckiego, radcy budownictwa, z p. Lubomirem Lubojemskim, kandydatem notaryatu.

W sobotę, dnia 21 b. m. o godzinie 7 wieczorem odbędzie się w Brzeżanach w kościele farnym ślub panny Bronisławy Jurjewicz, córki obywatela i właściciela realności w Brzeżanach, z p. dr. Adolfem Schüsslem, adwokatem krajowym.

Dnia 14 b. m. odbył się w Liszkach ślub p. Stanisławy Ostrowskiej, z p. Franciszkiem Balzarem, adjunktem sądowym.

— **Znaczna kradzież.** Wczoraj wieczorem w mieszkaniu b. wiceprezydenta sądu kraj. wyższego w Krakowie p. Madejewskiego, popełniono znaczną kradzież. Zrabowaną została podręczna kasa wertheimowska, zawierająca kilkanaście tysięcy zł. Policya krakowska dokłada starań by wyśledzić złoczyńców.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 19 stycznia b. r. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 18 stycznia do 12 w południe dnia 19 stycznia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny, co do siły słaby (1—2), niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (93 procent wilgotności względnej), opad śnieg, wysokość opadu 0,7 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była —12,4°C., najwyższa —6,8°C. wczoraj popołudniu, najniższa —13,0°C. dziś w nocy.

Wczoraj popołudniu i wieczorem padał śnieg nieznaczny, dziś rano wypogodziło się.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w zachodniej Norwegii; zwyżka 785 do 780 mm. w okolicy Moskwy; zniżka drugorzędna utworzyła się w Sycylii.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 774 mm.

Prognoza na dobę 20 stycznia bież. roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku zmienny, co do siły słaby (2); średnia temperatura doby pozostanie około —12°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 90 procent: opadu nie będzie, pogoda.

— **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich, w przeciągu miesiąca grudnia 1892 r. nadano depesz: rządowych bezpłatnych 109, w służbie poczty i telegrafu 1.871, zapłaconych rządowych i prywatnych 64.919. Nadesłano depesz: rządowych bezpłatnych 53 w służbie poczty i telegrafu 8.384, zapłaconych rządowych i prywatnych 67.987; przetelegrafowano 190.848 depesz; przeszło zatem przez linie galicyjskie 334.171 depesz. Za nadane depesze wpłynęło do kas 32.164 zł.

— **Epilog sprawy dr. Medweya.** Z Ickan nam donoszą, że w sprawie pojedynku dr. Medweya z ś. p. Brodzkim, wytoczyła prokuratorya rumuńska proces wszystkim świadkom pojedynku, niemniej urzędnikom, którzy trzymali służbę graniczną w Burdujenach w dniu przybycia obu zapaśników na granicę.

Akt oskarżenia zarzuca przedewszystkiem oskarżonym trzy punkta, a to: 1. Dla czego przepuszczono tych panów za granicę? 2. Dla czego nie przeszkodzono pojedynkowi? 3. Dla czego zostawiono trupa w polu, a przeciwników wolno puszczono?

Dochodzenie wstępne przeprowadzono w sądzie w Jassach, zaś rozprawa główna odbędzie się w Botuszanach dnia 18 marca nowego stylu.

— **Zamek Kranchenwies**, w którym spędza miodowe miesiące następca tronu rumuńskiego wraz z młodziutką swoją małżonką, wznosi się o $6\frac{1}{2}$ kilometrów od Sigmaringen, w prześlicznem położeniu, otoczony parkiem, łąkami, lasem i wodą. W zamku znajdują się cenne dzieła sztuki i zabytki starożytne. Najdawniejszymi posiadaczami Kranchenwiesu byli hrabiowie Sigmaringen-Helfenstein. Następnie zamek i włości przeszły w posiadanie hrabiów Montfort, potem księcia Alberta austryackiego, później przechodziły przez ręce wielu innych właścicieli, aż wreszcie w r. 1595 posiadłość ta została sprzedana hrabiemu Karolowi II von Hohenzollern-Sigmaringen i przeszła do domu panującego obecnie w Prusach. Stary zamek został częściowo odbudowany w r. 1597. Podczas rozmaitych wojen niejednokrotnie ulegał zniszczeniu i rabunkowi, wraz z wsią przyległą. W wojnie 30-letniej był on przez czas długi główną kwaterą feldmarszałka Mercy. Pomiędzy Kranchenwies i Sigmaringen roztacza się zwierzyniec książęcy Josefflust, rojący się od rogaczów i wszelakiej zwierzyny.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we czwartek, „Nitouche“, wodewil w 4 aktach Meilhac'a i Millaud'a, z muzyką Hervégo.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy.

Lwów, 19 stycznia: pszenica 7·10 do 7·30, żyto 5·80 do 6·—, jęczmień 4·50 do 5·50, owies 5·10 do 5·50, rzepak 10·50 do 11·—, groch 5·40 do 8·40, wyka 4·40 do 5·-, nas. lniane 9·80 do 10·50, bób ·- do ·—, bobik 4·75 do 5·10, hreczka 7· do 7·50, koniczyna czerwona 50·- do 65· , biała 58·— do 70·-, szwedzka 60·— do 70·—, kminek 18·— do 20·—, anyż 32·- do 36·—, kukurudza stara 5·20 do 5·50, nowa 4·60 do 4·80, chmiel 65·— do 85· , spirytus gotowy 11·— do 12·25. Nowy spirytus na termina —·— do —·—.

Usposobienie zniżkowe.

Kraków: pszenica biała 7·95 do 8·25. czerwona 7·70 do 8·15, żółta 7·70 do 8·15, żyto 6·65 do 6·90, jęczmień browarny 6·— do 6·50, pastewny 5·30 do 5·50, owies 5·60 do 5·90, groch 7·— do 10·50, koniczyna czerwona 55·— do 68·—, biała 65·— do 75· , rzepak 1·25 do 11·80.

Usposobienie słabe.

Rzeszów: pszenica 7·25 do 7·50, żyto 6·30 do 6·50, jęczmień browarny 5·50 do 6·—, pastewny —.— do —· , owies 5·30 do 6·—, wyka 5·25 do 6.—. groch 6·-- do 8·—, rzepak 11·— do 11·75 chmiel za 56 kil. — do —· . koniczyna 60·- do 75·— maku hy rzepakowe —·— do —·—. Spirytus bez podatku 11·75 do 12·25.

Usposobienie słabe

Czerniowce: pszenica 7·40 do 7·60, średnia 7·20 do 7·40, żyto 5·7· do 5·[illegible]0, średnie 5·25 do 5·60, jęczmień browarny 5·30 do 5·50, pastewny 4·20 do 4·30, owies 4·60 do 4·70, średni 4.20 do 4·30. rzepak zimowy 11·— do 11·50, letni —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, konopie 8·25 do 8·30, koniczyna 65·— do 6[illegible]·--, kukurudza 4·70 do 4·80, na maj-czerwiec 4·60 do 4·75, bób —·— do ——, groch 5·05 do 6·—, anyż 34·— do 3[illegible]·--, spirytus za 10.000 litr prc. 11.50 do 11·60.

Usposobienie: słabe.

Praga: pszenica czeska 8·50 do 9·-, węgierska 8·75 do 8·90, austryacka 8·50 do 8·60, żyto 7·— do 7·40, owies 6·— do 6·40. soczewica —·— do —·—, groch 10·— do 13·—. Bob —·— do —·—, jęczmień 7·— do 8·25, rzepak 13·— do 13·25 olej rzepakowy 31·50 do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksiążę Otto przybył przedwczoraj z Pragi, a wczoraj rano Najd. Arcyksięstwo Leopold Salwator i Blanka oraz księżniczka Beatricza Bourbon ze Lwowa do Wiednia.

Na dzień jutrzejszy zapowiedziano przybycie do Wiednia: Najd. Arcyksięcia Franciszka Salwatora z Wels, Najd. Arcyksięcia Augustyna z Pesztu oraz księcia Leopolda i księżnej Gizeli Bawarskich.

Najd. Arcyksiężniczka Małgorzata Zofia przyjmowała w ciągu dnia przedwczorajszego kilka deputacyj z życzeniami z okazyi bliskich swych zaślubin. Między innemi dwadzieścia dam świata arystokratycznego ofiarowało Jej Ces. Wysokości jako podarek ślubny prześliczny obraz Madonny.

Dzienniki dowiadują się, iż w miejsce Najd. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii obejmie godność ksieni tereziańskiego zakładu dam szlacheckich na Hradczynie w Pradze, Najd. Arcyksiężniczka Karolina, ur. r. 1869, Córka zmarłego w styczniu r. z. Arcyksięcia Karola Salwatora i Arcyksiężnej Maryi Immakulaty.

Dotychczasowy ambasador hiszpański przy Najw. Dworze don Merry del Val został mianowany ambasadorem przy Stolicy św. a jego miejsce w Wiedniu zajmie dotychczasowy poseł w Brukseli don Valera Alcala Galiano.

Neue freie Presse ogłasza interview lwowskiego korespondenta z prezydentem dr. Smolką. Po cztero-tygodniowym urlopie wróci dr. Smolka do Wiednia, a tam dopiero dalsze powzięte postanowienie. Kompetentne koła zapewniły dr. Smolkę, że wbrew swej woli nie zostanie powołany do Izby panów.

Izba deputowanych Rady państwa przystąpi jutro do obrad nad budżetem Ministerstwa oświecenia. Prezydyum Izby postanowiło dołożyć wielkich starań, celem przyspieszenia dyskusyi nad budżetem. W tym celu mają się odbywać codziennie posiedzenia; przerwy zostaną zarządzone w tych tylko dniach, w których zbierać się będzie komisya budżetowa dla obradowania nad pojedynczymi działami preliminarza.

Jutro, w piątek odbędzie się posiedzenie Izby panów.

Polit. Corresp. dowiaduje się, iż Papież rozmawiając z kilkoma osobami o znajdujących się obecnie w Węgrzech na porządku dziennym kościelno-politycznych kwestyach, wyraził silną nadzieję, że nie przyjdzie do otwartej walki między rządem węgierskim i Kościołem katolickim, lecz że owszem powiedzie się wynaleźć drogę dla uzyskania porozumienia w pomienionych kwestyach.

Komisya piętnastu wybrana dla obradowania w sprawach kongruy i katolickiej autonomii na Węgrzech otwarta została wczoraj przez księcia-prymasa Vassarego. W przemowie przedstawił książę-prymas zasady rozwiązania kwestyi kongruy; co się zaś tyczy autonomii, podniósł, że z powodu zmiany położenia katolicyzmu w obec zrównania wszystkich wyznań, należy przedewszystkiem ustanowić główne zasady, a gdy te przyjęte zostaną w miejscu kompetentnem, będzie można wówczas przystąpić do ustalenia organizacyi.

Kilku członków gabinetu węgierskiego z dr. Wekerlem na czele wyjedzie jutro do Wiednia na uroczystość renuncyacyi Najd. Arcyksiężniczki Małgorzaty Zofii.

Freisinnige Ztg. donosi, że przed kilkoma dniami, a więc przed złożeniem oświadczenia przez posła Komierowskiego w komisyi wojskowej parlamentu niemieckiego wezwany był pos. Kościelski na posłuchanie do cesarza i w dłuższej rozmowie miał określić stanowiska Koła polskiego w obec projektu wojkowego.

Wczoraj odbyły się w Berlinie pod przewodnictwem posłów socyalistycznych cztery zgromadzenia robotników, pozbawionych pracy. Na zgromadzeniach tych uderzano gwałtownie na rząd.

Praw. Wiestnik ogłasza odpowiedź cara na noworoczne życzenia miasta Moskwy. W odpowiedzi znajduje się następujące zdanie: „Oby Bóg wysłuchał naszej modlitwy i oby ten rok był rokiem pokoju i powodzenia Rossyi“.

W czterech partyach przybyło do Odessy 400 Serbów, których rząd rossyjski osiedli w guberni ekaterynosławskiej.

Serbskim ministrem oświaty został mianowany Jowan Dżordżewicz, Serb węgierski z rodu i uczeń zakładu Tököle'go w Peszcie, zasłużony pisarz, profesor filologii w akademii belgradzkiej i jeden z nauczycieli króla Aleksandra.

W sprawie związku małżeńskiego następcy tronu rumuńskiego, zapytują tu i owdzie, jakim sposobem mógł być zawarty ten związek według obrządku katolickiego, kiedy konstytucya rumuńska przepisuje, aby potomstwo wychowywane było wedle wyznania prawosławnego. — Berlińska *Germania* oświadcza na to, że to są pogłoski szerzone przez antikatolicką prasę, bo oficyalnie „faktu“ takiej koncesyi co do wychowania dzieci nowozaślubionych, dotąd nie potwierdzono. Owszem doniosły rzymskie gazety, że dyspensa ślubna przez Stolicę apostolską wtedy dopiero udzielona została, gdy interesowane strony dały uroczyste przyrzeczenie wychowywania dzieci po katolicku.

Spór pomiędzy Norwegią a Szwecyą, który w sprawie osobnych konsulatów dla Norwegii wystąpił z taką gwałtownością, iż zdawał się grozić rozbiciem unii skandynawskiej wziął obecnie inny obrót. Jak donoszą z Chrystyanii, zawiązali stronnicy unii rokowania z politycznymi przywódcami w Szwecyi, w celu doprowadzenia do skutku zupełnego pojednania między dwoma państwami skandynawskiemi. W Szwecyi powitano te zabiegi z największem zadowoleniem, i spodziewają się tam, że zostaną one uwieńczone pomyślnym skutkiem, lubo sfery szwedzkie przewidują, że norweskie stronnictwo radykalne wszystko uczyni, co będzie w jego mocy, by nie dopuścić do kompromisu międzу Norwegią i Szwecyą. W Sztokholmie przypuszczają, że stronnictwo radykalne, które ciągle jeszcze rozporządza większością w Izbie norweskiej, skorzysta z pierwszej sposobności dla wywołania nowego przesilenia, i postara się o nadanie przesileniu temu najbardziej drażliwego charakteru, a to tembardziej, ile że radykaliści norwescy przeczuwają, iż następne wybory nie wypadną na ich korzyść. Co się tyczy usposobienia opinii publicznej w Szwecyi, jest ona, o ile się zdaje, skłonną do zadośćuczynienia życzeniom Norwegczyków w przedmiocie ustanowienia osobnego norweskiego ministerstwa spraw zagranicznych, pod warunkiem atoli, że Norwegczycy ze swej strony zgodzą się na oddanie obydwóch departamentów zagranicznych (norweskiego i szwedzkiego) pod zarząd jednego wspólnego ministra spraw zagranicznych, naprzemian: raz Szweda, drugi raz Norwegczyka. Oprócz tego, pragną politycy szwedzcy, ażeby Norwegia przyznała królowi prawo rozwiązania Sejmu. Uzyskanie jednak tego ustępstwa okaże się prawdopodobnie bardzo trudnem dopóty, dopóki stronnictwo radykalne będzie miało w Norwegii przewagę.

Dowódcą wyprawy belgijskiej, która w lutym wyruszyć ma z Antwerpii do Afryki środkowej, na pomoc wyprawom Jouberta i Jaquesa, mianowany został kapitan Decamps. Oddział jego składać się będzie ze stu żołnierzy afrykańskich i z pewnej liczby ochotników europejskich.

Obok sprawy marokańskiej, powstała nagle kwestya egipska, grożąc, iż stać się może przyczyną poważnego nieporozumienia pomiędzy Anglią a Francyą. Teraźniejszy Khedyw Abbas pasza, który z niechęcią znosił przeważny wpływ Anglików na jego rządy, usunął prezydenta gabinetu swego, przyjaźnego Anglikom i nie pytając się rządu angielskiego o zdanie, zamianował nowy gabinet, zupełnie po swojej myśli. Ten krok samodzielny wywołał w Anglii niesłychane oburzenie, a rząd angielski postawił Khedywowi ultimatum, którego treść podała wczorajsza depesza. Francya stanęła naturalnie natychmiast po stronie Khedywa i według odpowiedzi francuskiego ministra spraw zewnętrznych. Na wystosowaną doń interpelacyę w Izbie deputowanych rząd francuski polecił ambasadorowi francuskiemu w Londynie zażądać od Anglii wyjaśnienia, co do presyi, wywieranej przez to mocarstwo na Khedywa.

Sprawa egipska jednak jak prędko powstała, tak też równie prędko i zniknęła, dynu, Abbas pasza już skapitulował przed Anglią.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) Marszałek krajowy, ks. Sanguszko, bawi tu w towarzystwie jednego członka komisyi konwersyjnej, celem ułożenia się w sprawie konwersyi galicyjskiej pożyczki indemnizacyjnej.

Wiedeń, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) „Dziennik rozporządzeń Ministerstwa handlu“ donosi o udzieleniu konsorcyum z baronem Jakóbem Romaszkanem na czele pozwolenia na przedsięwzięcie technicznych prac przedwstępnych celem wybudowania kolei lokalnej ze Szeparowiec przez Kołomyę i Horodenkę do Zaleszczyk z odnogą od Horodenki do brzegu naddniestrzańskiej naprzeciw Uscieczko.

Wiedeń, 19 stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu Izby dep. toczyła się w dalszym ciągu dyskusya szczegółowa nad budżetem Ministerstwa spraw wewnętrznych, a mianowicie nad tytułami 4 do 7: „budowle.“ Do głosu zapisało się 26 mowców.

Dep. S k a l a ze stronnictwa narodowo-niemieckiego przedstawiał niesprawiedliwy stosunek wyższych i niższych urzędników w państwowym urzędzie budowniczym, oraz wniósł rezolucyę, zmierzającą do powiększenia wogóle posad od 8 rangi w górę. Następnie podniósł dep. H a a s e zły stan dróg państwowych ze Szląska do Galicyi, poczem wniósł rezolucyę o wybudowanie mostu żelaznego w miejsce drewnianego między Bielskiem a Białą.

Młodoczech K a f t a n poruszył sprawę budowy portu w Pradze i przy tej sposobności wyraził się z uznaniem o działalności i energii Ministerstwa spraw wewnętrznych rozwiniętej w roku zeszłym na polu budowli publicznych.

Deputowani: Menger, Marchet, Kaiser, Suklje, Rozkoszny, Jax, Rammer, Ebenchoch i Rigler przedłożyli szereg żądań w kwestyach komunikacyjnych.

Dep. Hofman-Wellenhof wniósł interpelacyę w sprawie zachowania się władz policyjnych na zebraniu techników niemieckich w Gracu.

Następne posiedzenie w piątek.

Wiedeń, 19 stycznia. *Pol. Corr.* zaprzecza doniesieniom dzienników o ustąpieniu generalnego inspektora piechoty, niemniej o różnych osobistych zmianach w armii.

Wiedeń, 19 stycznia. Z powodu przeszkód, spowodowanych śnieżycami, wstrzymano na przestrzeni Wiedeń-Bogumin ruch pociągów towarowych, z wyjątkiem przesyłek pospiesznych (*Eilgut*) i żywych zwierząt.

Wiedeń, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*). Dyrektoryum Jockey-klubu podwyższyło tegoroczne nagrody wyścigowe o 25.000 zł.

Według *Neue fr. Presse* zostaną prospekta konwersyi rent ogłoszone we wtorek. Według tego samego dziennika, zostanie cała suma nowych 4-procentowych pożyczek ofiarowaną wyłącznie do zamiany.

Praga, 19 stycznia. Przy wyborach gminnych na przedmieściu Karolinenthal zwyciężyli Staroczesi.

Berlin, 19 stycznia. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi wojskowej, oświadczył Lieber, że centrum gotowe jest do uznania dwuletniej służby wojskowej w granicach dzisiejszej liczby siły wojskowej, centrum żąda jednak, ażeby obowiązek dwuletniej służby wojskowej był ustawą unormowany. Lieber zauważył, że siła wojskowa Austro-Węgier znajduje obecnie powszechne uznanie.

Kanclerz hr. Caprivi oświadczył, że Niemcy są dość silne do działania obronnego w obec Francyi, nie mają jednak siły do stawiania oporu na dwóch frontach.

Dep. Hammerstein wyraził się, że przedłożenie rządowe opiera się na słusznych podstawach.

Dep. Hintze oświadczył, że wolnomyślni nie chcą wywołać żadnego konfliktu. Na tem rozprawę odroczono.

Berlin, 19 stycznia. Z powodu niezwykle srogich mrozów, kilkoro ludzi, nie mających przytułku, poniosło śmierć skutkiem zamarznięcia. Dotychczas znaleziono troje zamarzniętych.

Berlin, 19 stycznia. Parlament przyjął wnioski, odnoszące się do obowiązkowego wykazywania się rękodzielników dowodami uzdolnienia, tudzież wnioski o prawie swojszczyzny.

Rzym, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*). Z całych Włoch dochodzą wiadomości o zawiejach śnieżnych i silnych mrozach. Komunikacya kolejowa w wielu miejscach przerwana. W Bolonii i Modenie leży śnieg do wysokości metra, cały ruch przerwany; w Neapolu znaKiwierze panuje ... strasznie winnice i ogrody oliwne.

Saarbrücken, 19 stycznia. Bezrobocie wygasło już zupełnie.

Halla, 19 stycznia. Bakteryologiczne badanie podejrzanych wypadków zasłabnięcia osób w zakładzie dla obłąkanych, wykazało, że wybuchła tam cholera azyatycka. Do wczoraj było 28 wypadków zasłabnięcia, 13 śmierci.

Londyn, 19 stycznia. *Biuro Reutera* donosi: Khedyw oświadczył posłowi W. Brytanii, że zamianuje na nowo Riaza-baszę prezesem ministrów, że pragnie działać w zupełnej zgodzie z Anglią, i że jest gotowym przez czas okupacyi angielskiej stosować się w ważnych kwestyach do rad Anglii. Poseł angielski uznając przyjazny charakter tego oświadczenia, zgodził się na projekt Khedywa.

Kair, 19 stycznia. Dziennik urzędowy donosi: Riaz basza został mianowany prezesem gabinetu i ministrem spraw wewnętrznych. Resztę tek zatrzymali dawniejsi członkowie gabinetu.

Sprawa panamska.

Paryż, 19 stycznia. Zeznania jakie poczynili świadkowie w sprawie Clemenceau przed komisyą panamską wywołały wielką sensacyę. Niektóre dzienniki donoszą, że w sprawie panamskiej nastąpią niespodziewane zwroty.

Tysiąc czeków wydanych przez Artona, które dostały się wczoraj w ręce władzy, wystawione były na rzecz polityków, dziennikarzy, finansistów i osób z wyższego towarzystwa.

Paryż, 19 stycznia. (*Tel. prywatny.*) W procesie panamskim zakończył prokurator wczoraj swoje wywody. W przemówieniu zaznaczył, że podczas gdy wyrzucano na najrozmaitsze uboczne cele 600 milionów, w Panamie nic nie robiono. Przedsiębiorstwo panamskie to największe oszustwo, jakie spełniono w XIX wieku. (*Poruszenie*). Eiffel bezprawnie pobrał 33 milionów, a listy Ferdynanda i Karola Lessepsów pisane do rozmaitych kobiet, świadczą wymownie, że upraszano je o wpływanie na deputowanych. Oskarżyciel zakończył słowami: „Czyż z oszustami, ktorzy miliony skradli powinno się postępować względniej niż z biedakiem, który kradnie kawałek chleba?“ — A zwrócony do oskarżonych rzekł: „Jakież ofiary ponieśliście wy, którzy jesteście bogaci? Wyście mieli zaufanie lecz nie do przedsiębiorstwa, tylko do pieniędzy i w sposób rozbójniczy sialiście naokoło siebie ruiny i katastrofy. Żądam na was wymiaru kary w całej surowości prawa, a nie tylko kary pieniężnej.“

Mowa generalnego prokuratora wygłoszona z przejmującą siłą, wywarła wielkie wrażenie. Dzisiaj przemawia obrońca Lessepsów, p. Barbaux.

Paryż, 19 stycznia. Korespondent węgierskiego dziennika *Budapesti Hirlap* został wczoraj przez dwóch agentów policyi odstawiony do granicy szwajcarskiej.

Sędzia śledczy ukończył śledztwo wstępne w sprawie przekupstw panamskich.

Paryż, 19 stycznia. W procesie panamskim przemawiał wczoraj prokurator dalej, starając się udowodnić winę oszustwa co do wszystkich oskarżonych, nie wyjmując Ferdynanda Lessepsa.

Paryż, 19 stycznia. Ankieta panamska przesłuchała jednego z urzędników domu bankowego Propper'a, który oświadczył, iż z polecenia Reinacha wysłał był notę do p. Clemenceau. Clemenceau zaprzeczył temu, ów urzędnik jednak podtrzymuje swoje oświadczenie. Będzie on dzisiaj ponownie przesłuchiwany przez ankietę.

Paryż, 19 stycznia. Według *Journal des Débats* odkrył komisarz policyi w domu bankowym Offroy, 300 czeków, wydanych przez Artona a poświadczonych przez znane osobistości.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 stycznia 1893, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 324·15, Akcye kolei państwowej 299·—, Akcye tytoniowe 167·75, Anglo-austryackie 154·50, Unionbank 247·50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 92·—, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, liste zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego 100·10, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 100·25, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —.—. za 100 marek 59·22. Usposobienie silne.
minut —, Akcye kredytowe 324·15, Alp. Tow. górnicze 54·10, Węgierskie akcye kredytowe 368·75, Akcye anglo-austryackie 154·20. Akcye banku Union 249·50, Akcye kolei Karola Ludwika 219·50, Akcye kolei Północnej 286·75. Akcye kolei Południowej 91·75, Losy tureckie 45·20, Akcye kolei państwowej 298·15, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 255·—, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej —·—, Wiedeńskie losy komunalne 171·—, Akcye tytoniowe 167·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·10, Akcye kolei Elbetal 229·—, Akcye banku dla krajów koronnych 237·20, 4-prc. węgierska renta złota 114·65, Akcye banku związkowego 119·30, Rubel papierowy 1·23·25, Węgierska renta papierowa 100·90. Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 18 stycznia 1893 r. W i e d e ń: okowita per 10.000 litr. procent 13·80 do 14·— zł. B u d a p e s z t: Pszenica na wiosnę 7·43 do 7·45 zł. B e r l i n: pszenica (na sierpień) 159·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł:, spirytus 32·60 zł. P a r y ż: mąka na bieżący miesiąc 49·10 fr.

Odpowiedzialny Redaktor: **Adam Krechowiecki.**

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu **12 złr.** pocztą **16 złr.** półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na GAZETĘ LWOWSKĄ wynosi za pierwsze ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc styczeń: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem" za pierwsze ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc styczeń w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 15 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Wystawy i Muzea.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9—1 przed i od g. 3—6 po południu. Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed połudn. wstęp wolny.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10—11 przed południem, we środy i soboty od g. 11—3. Wstęp wolny.

Gmach sejmowy codziennie po poprzedniem zgłoszeniu się u zarządcy gmachu.

Ruch pociągów kolejowych.

ważny od 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mieszany
Z Krakowa	6.01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21		—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4.48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mieszany
Do Krakowa	**10·41**	3·07	5·26	11·01	**7·56**	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·5
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	**7·36**

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 19 stycznia 1893.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	218		221	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	249	—	252	—
Banku hip. galic. po 200 zł. a. w.	340	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. a. w.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5 pr. w. a. w 40 l.	101	10	101	80
" " 5 prc. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	108	25	108	95
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 l.	98	75	—	—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51 l.	100	—	100	70
Tow. kred. galic. ziems. 4 pr. w. a. I. emis.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los w 41½ lat	95	70	—	—
4½ pr. w. a. los. 52 l.	100	60	101	30
4 pr. w. a. los. w 56 l.	95	40	—	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	80	105	50
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	96	70	97	40
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	102	—	102	70
Oblig. komunalne Banku [illegible]	101	50	102	20
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	103	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. w. a.	99	—	—	—
" " 4 " "	93	50	—	—
5. Losy miasta Krakowa	24	—	26	—
" " Stanisławowa	40	—	44	—
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	60	5	70
Napoleondor	9	57	9	67
Półimperyał	9	70	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	24—	1	30-
" papierowy	1	21¼	1	23.¼
100 marek niemieckich	59	—	59	60

(bez kupona bieżącego.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia 1893.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98 65	98 85
luty-sierpień	98.65	98.85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.35	98.55
kwiecień-październik	98.40	98.60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	144.—	146.—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	148.50	14950
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	167.50	169.50
" " 1864 po 100 zł.	192 —	193.—
" " 1864 po 50 zł.	191.—	192.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	154.80	155.50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	116.70	116.90
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.80	101.—
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.10	106.
Galicyi	105.—	105.40
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 pr.	96.—	97.—
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	154.75	154.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	323.75	324 25
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	640.—	650.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	340.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal zakł. kred. ziem a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	234.—	238.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1000	1004.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	95.—	96. –
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	357.—	358.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2850.—	2855.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	219.—	220.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	251.25	252.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	296 10	296.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	9125	92.25
I. koli węg. gal. a 200 zł. w srebrze	201.50	202.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 prc.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	118.50	119.50
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. a. w. w 50 l.	100.50	101.50
" " " " " 4 pr.	97.20	98.—
" " " " premiowe po 3 pr.	115.—	116.-
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6. pr.	—.—	—.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
" " " " k w 36 l. 6 pr.	101.50	102.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	97 75	—.—
" " " " po 4 pr. w 41 l. wyl.	95.50	—.—
" " " " po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	101.	102.—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. w 51½ l.	100	100.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101 80
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.—	100.20
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 prc.	101.50	.—
" " " " w 41 l. wyl. po 4 pr.	100 50	101.50
	96.25	97.20
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4%	99.65	100.65
" " po 100 zł. „ 1887 „	99.50	10 .50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	89.10	90.—
z r. 1884	96·70	97.70
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	104.75	105.75
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	141.50	142.50
6. Losy		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. a. w.	193.—	195.—
Clarego po 40 zł. m. k.	58.-	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	134.—	136.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. a. w.	24.—	24.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. a. w.	59.—	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	58.—	60.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.75	19.25
" " węg. " po 5 zł.	13.—	13.50
Fundacya szpitala Arcyk. Rudolfa po 10 zł. a. w.	25.50	26.50
Salma po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	69.—	70.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. a. w.)	41.—	43,—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	137.—	—.—
" po 50 zł. a. w.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	44.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k	65.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	120.65	121.05
Paryż za 100 fr.	48.05.	48.12.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.68·—	5.70.—
" pełnej wagi	5.65·—	5.67.—
Korona	—.—·—	—.—·—
20-frankówka	9·61·—	9.62·—
Rosyjski półimperyał	—.—·—	—.—·—
Talar związkowy	—.—·—	—.—·—
Srebro	—.—·—	—.—·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 9870 [338 1—3]

W dniach 21 lutego i 21 marca 1893 zawsze o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim i niżej tejże egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 68 w Dubie położonej nieintabulowanej Magdy i Anny Iwanyszynych własnej celem zaspokojenia należytości spadkobierców Izaka Friedlera w kwocie 41 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 145 zł.

Wadyum 10 prc.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Maryan Minkusiewicz c. k. notaryusz w Rożniatowie.

Rożniatów, dnia 30 listopada 1892.

L. 10635 [336 1—3]

Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 7 rat po 9 zł. od 20 października 1881 począwszy z pn. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Czortkowie egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 17 ks. gr. gminy kat. Jagielnica objętej dłużnika Bartłomieja Bednarczuka własnej dnia 9 lutego 1893 za lub powyżej ceny wywołania a dnia 16 marca 1893 nawet poniżej takowej zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 160 zł.

Wadyum 16 zł.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O tem uwiadamia się nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i wszystkich, którzyby po dniu 6 czerwca 1892 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na powyższej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została niniejszem edyktem, tudzież do rąk ustanowionego dla nich kuratora adwokata dr. Czaczkowskiego w Czortkowie.

Czortków, 26 listopada 1892.

L. 7517 [337 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach przeprowadzi dnia 21 lutego 1893 wyżej ceny wywołania lub za takową, zaś dnia 24 marca 1893 i niżej ceny wywołania zawsze o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem publiczną przymusową sprzedaż 1/3 części realności wyk. hip. 675 ks. gr. gm. Mikulińce objętej Hillela Pilzera własnej celem zaspokojenia pretensyi 57 zł. 58 ct. a. w. z pn na rzecz Józefa J Olbricha.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1262 zł. 33 ct. a. w.

Wadyum 10 prc. tej sumy.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanowiony kurator w osobie Salamona Kleina.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulińce, 26 grudnia 1892.

L. 5754 [334 1—3]

Odbędzie się o godz. 10 rano 23 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 marca 1893 poniżej takowej, licytacya realności l. 589 wyk. hip. 953 ks. Budzanów Izaaka Schnee własnej na rzecz Banku związkowego w Budzanowie pto 89 zł. 28 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 724 zł.

Wadyum 72 zł. 40 ct

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze

C. k. Sąd powiatowy.

Budzanów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 8316 [207 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 400 zł. a. w. z pn odbędzie się dnia 6 marca 1893 i dnia 20 marca 1893 każdym razem o godzinie 0 z rana egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod lk. 38 i ½ realności l. 442 w Wieprzu położonych dłużników Franciszka i Maryi małżonków Filhusów własnych.

Cena wywołania 2331 zł.

Wadyum 233 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów, dnia 17 listopada 1892.

L. 8297 [275 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia prawomocnie wywalczonej sumy 360 zł. z pn. na rzecz Izaka Goldberga odbędzie się dnia 8 marca 1893 i 18 kwietnia 1893 o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Mojżesza vel Moszka Gelbfarb własnej w Bucykach położonej wykazem hipot. l. 45 księgi gruntowej dla gminy kat Bucyki objętej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tut. sądzie.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Dawida Eizyka Gruberga z Grzymałowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 25 grudnia 1892.

L. 27625 [220 1—3]

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Grossa w kwocie 10000 zł. zpn. w dniu 13 marca 1893 i 17 kwietnia 1893 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności lk. 13 Dz VII. w Krakowie lwh. 1270 Natana I. Schönberga własnej.

Cena wywołania wynosi 18545 zł. aw.

Wadyum 1855 zł. a. w.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Kazimierz Kirchmayer, zastępcą adw. dr. Jan Jakubowski.

Kraków, 2 grudnia 1892.

L. 6846 [208 1—3]

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 21 marca 1893 o godzinie 10 rano licytacya realności lk. 107 według wyk. hip. l. 43 w Nowosiółkach położonej należącej w 9/10 do Leopolda Czaczyńskiego a w 1/10 cz do Edwarda Czaczyńskiego celem zniesienia ich współwłasności.

Cena wywołania wynosi 1995 zł. 75 ct. a. w.

Wadyum 199 zł. 57 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Busk, dnia 15 lipca 1892.

L. 15112 [247 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Mendla Lublinera w kwocie 67 zł. 60 ct. e. w. z pn. odbędzie się dnia 21 lutego i 22 marca 1893 o 10 rano przymusowa sprzedaż realności dłużnika Wasyla Proc kowa Iwana własnej wyk. hipot. l. 28 gm. katastr. Piłatkowce objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa wynosi 185 zł.
Zakład wynosi 18 zł. 50 ct.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Komeriner.
Borszczów, dnia 30 grudnia 1892.

L. 535 [295 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w sprawie egzekucyjnej Izraela Ber Wagmana przeciw Izraelowi Brunengraberowi pto 750 zł. a. w. względem sprzedaży realności i praw rzeczonych egzekuta własnych w Borysławiu położonych prostuje edykt z 23 października 1892 l. 26443 ogłoszony w Gazecie Lwowskiej nr. 298, 299/92 i 1/93 w ten sposób, iż wadyum wynosi tylko „5 prc." ceny wywołania.
C. k. Sąd powiatowy,
Drohobycz, 14 stycznia 1893.

L. 4147 [293 3—3]
W dniach 3 lutego 1893 i 10 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej dla gminy kat. Iwanikówka na imię dłużnika Kościa Ławrowa zapisanej wyk. hip. l. 58 objętej w Iwanikówce położonej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.
Cena szacunkowa wynosi 223 zł a. w. a wadyum 23 zł. 30 ct. a. w.
Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.
Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 4 grudnia 1892.

L. 9734 [273 3—3]
W dniach 10 lutego i 17 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia kosztów w kwocie 72 zł. 71½ ct. publiczna licytacya realności lk. 169 w Buczkowicach położonej.
Cenę wywołania stanowi kwota 220 zł.
Wadyum 22 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Cieszyński.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, dnia 1 października 1892.

L. 7535 [277 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 62 zł. 50 ct. a. w. zpn. na rzecz Eliasza Saklera publiczną sprzedaż realności wykazem hip. 1259 gminy katas. Mosty wielkie objętej do Hrynia Szyjki należącej na dzień 8 lutego 1893 i na 8 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw tutejszego sądu.
Cena wywołania 1885 zł.
Wadyum 188 zł. 50 ct. a. w.
Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet niżej takowej.
Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Mosty wielkie, d. 30 grudnia 1892.

L. 4464 [294 3 3]
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 3 lutego 1893 i 10 marca 1893 a to na pierwszym za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. 165 ks. gr. gm. kat. Pochówka w połowie a wyk. hip. l. 164 ks. gr. tej gm. w połowie objętej na dłużnika Dmytra Kniaziuka zaintabulowanej na rzecz ck. uprz. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 81 zł. 61 ct. a. w.
Cena wywołania 115 zł
Wadyum 11 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Piotra Kurysia c. k. notaryusza w Bohorodczanach.
C. k. Sąd powiatowy.
Bohorodczany, 4 grudnia 1892.

L. 6344 [280 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 240 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 7 lutego 1893 i dnia 7 marca 1893 każdym razem o godzinie 9 rano w tym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności l. wyk. hip. 383 ks. gr. gm Rymanów objętej, tudzież połowy posiadłości wyk. hip. l. 17 ks. gr. gm. Posada wyżna rymanowska objętej dłużnika Jędrzeja Sołtysika własnych
Cena wywołania połowy realności lwhi 383 ks. gr. gm. Rymanów objętej 220 zł., zaś połowy posiadłości wyk. hip. l. 17 ks. gr. gm. Posada wyżna rymanowska objętej 100 zł.
Wadyum 10 prc. ceny wywołania tj 22 zł. i 10 zł.
Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Rymanów, 19 grudnia 1892.

L. 7738 [300 3—3]
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Stefana i Anny Maraków w kwocie 26 zł. 50 ct. z pn. przeprowadzi przymusową sprzedaż ciała hipot. 612 gm. Czabarówka dłużnika Mykiety Chomety własnego w dniach 13 lutego 1993 i 13 marca 1893 o godzinie 10 rano z ceną wywołania 100 zł a zakładem 10 zł, na drugim terminie także poniżej ceny wywołania.
Cena kupna ma być w 30 dni po prawomocności aktu sprzedaży deponowaną.
Resztę warunków wolno przejrzeć w registraturze.
Kuratorem nieznanych wierzycieli i tych którymby uchwała licytacyjna lub później należycie nie została doręczona ustanowiono adwokata Nathansohna z Husiatyna.
C. k. Sąd powiatowy.
Husiatyn, 5 grudnia 1892.

L. 5338 [299 3—3]
Dnia 17 lutego i 17 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności nr. 1 l. w. h. 1 w Stryszowy położonej i 1/4 części realności l. wh. 87 objętej w Stryszowy położonej dłużnika Szymona Zabdyra własnych na pokrycie pretensyi 40 zł. z pn. dr. Władysława Kastorego.
Cena wywołania realności lwh. 1 wynosi 1052 zł., zaś 1/4 części realności lwh. 87 wynosi 12 zł. 50 ct.
Wadyum 105 zł. 20 ct., względnie 1 zł. 25 ct.
Resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, 24 września 1892.

L. 6002 [297 3—3]
Dnia 17 lutego i 17 maraa 1893 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna licytacya realności pod nr. 25 w Zręczycach położonej lwh. 24 objętej Jana Hanka względnie tegoż spadkobierców własnej oraz realności lwh. 192 objętej w Zręczycach położonej Tomasza Obrała względnie tegoż spadkobierców własnej na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce z pożyczki 100 zł. a. w.
Cena wywołania wynosi 638 zł.
Wadyum 64 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy c. k. notaryusz Bruno Rogalski ustanowiony.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, dnia 17 sierpnia 1822.

L. 4967 [296 3—3]
Dnia 17 lutego i 17 marca 1893 o godzinie 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya realności w Stryszowy położonych:
1) lwh. 67 Aleksandra Zabdyra w 2/3 częściach i Anny Miksiny w 1/3 części,
2) lwh. 98 Józefa i Anny Miksów po połowie,
3) lwh. 117 w całości Józefa Kasprzyka własnych na pokrycie pretensyi powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce pcto 420 zł. z pn., z tem że na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za cenę wywołania 1992 zł. a. w. dla wszystkich 3 realności ogółem, lub wyżej, zaś na drugim terminie także poniżej tej ceny.
Wadyum 10 procent ceny wywołania.
Kurator wierzycieli hipotecznych niewiadomych Bruno Rogalski c. k. notaryusz w Dobczycach.
Resztę warunków i wyciąg hipoteczny w registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Dobczyce, 5 sierpnia 1892.

L. 4703 [281 3—3]
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 16 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 23 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacya a) realności l. 1047 w Załośach wykazem hip. l. 1744 księgi gruntowej gminy Załośce i b) połowę ciała tabularne, objętego wykazem hip. 1515 tejże gminy Załośce własność Jana Waletyńskiego syna Wawrzyńca stanowiących na rzeez ck. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pto 225 zł. 49 ct. zpn.
Cenę wywołania dla realności ad a) stanowi kwota 575 zł. zaś realności ad b) 150 zł. wa.
Wadyum 10 prc. ceny wywołania a więc ad a) 57 zł. 50 ct., zaś ad b) 15 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem pana Marcina Mojzeowicza ck. notaryusza z Załoziec.
C. k. Sąd powiatowy.
Załośce, d. 15 października 1892.

L. 6769 [298 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce a to 11 rat z pożyczki 100 zł. wa. u Jana Kalęby i Jakóba Leśniaka zaległych odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 17 lutego i 17 marca 1893 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 698 i 950 gm. Dobczyce objętych Jana Kalęby względnie Jakóba Leśniaka własnych.
Cena wywołania realności lwh. 698 w kwocie 270 zł. 70 ct. realności lwh. 950 w kwocie 99 zł. 50 ct
Resztę warunków, przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Bruno Rogalski c. k. notaryusz w Dobczycach.
Dobczyce, 7 września 1892.

L. 4814 [126 3—3]
W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 24 lutego 1893 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 24 marca 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności. według wyk. hip. 294 gminy Jasienów górny Fedora Kumłyka Michajluk własnej na rzecz Icka Stettnera pto 199 zł. 50 ct. zpn.
Cena wywołania 1520 zł.
Wadyum 152 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Wilkowskiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Kosów, dnia 20 listopada 1892.

L. 10411 [243 3—3]
Celem zaspokojenia wierzytelności Anny Zdziechowiczowej w kwocie 99 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23 lutego i 23 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności wyk. hip. nr. 74 Słomka objętej małolet. Kunegundy, Jana, Antoniego i Bronisławy Dzitków własnej.
Cena wywołania 855 zł.
Wadyum 86 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, dnia 19 listopada 1892.

L. 6546 [258 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 117 w Wielkich oczach położonej wedle wyk. hip. l. 70 tejże gminy dłużnika Judy Drucka własnej na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Jaworowie w kwocie 53 zł. 29 ct. z pn. dnia 23 lutego i dnia 23 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 410 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 41 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Z c. k. Sądu powiatowego.
Krakowiec, dnia 18 listopada 1892.

L. 13686 [322 2—3]
Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 6 lutego 1893 i 13 marca 893 zawsze o godzinie 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż połowy majętności objętej wyk. hip. 557 gm. kat. Krystynopola dłużnika Samuela Silbera własnej celem zaspokojenia pretensyi Ozyasza Spindla w kwocie 350 zł. a. w. z pn.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej połowy majętności w ilości 2875 zł.
Wadyum zaś 288 zł.
W pierwszym terminie nabyć można połowę majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej ceny tej.
Wyciąg tabularny, akt oszazowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. adwokat dr. Stanisław Hahn.
C. k. Sąd powiatowy.
Sokal, 11 listopada 1892.

L. 8207 [320 2—3]
Dnia 23 lutego i dnia 23 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż 5/15 części ciała hip. l. 301 ks. gr. gm. Zapałów w sprawie egzekucyjnej Izaaka Friedberga przeciw Szymonowi Hyczy pto 147 zł. 20 ct. a. w.
Cena wywołania 376 zł.
Wadyum 10 prc.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.
Kurator nieznanych wierzycieli hipotecznych Jan Mańkowski z Lubaczowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Lubaczów, dnia 30 września 1892.

L. 29406 [292 2—3]
C. k. Sąd powiatowy miej.-delegowany w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Wasylowi Kowalskiemu synowi Jana o zapłacenie 300 zł. odbędzie się dnia 17 lutego 1893 i dnia 24 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 20 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 120 w Nowosiółkach położonej wyk. hip. l. 198 tejże gm. objętej dłużnika Wasyla Kowalskiego własnej.
Cenę wywołania stanowi kwota 800 zł.
Wadyum zaś 10 prc. tejże.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adwokata dr. Niemczyńskiego w Przemyślu z substytucyą adwokata dr. Hillela.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Przemyśl, 30 listopada 18[illegible],

L. 8171 [276 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Parankę Bielan albo Bilan w imieniu własnym i jako matki i opiekunki małoletniego Tymka Bielana albo Bilana w imieniu tegoż przeciw Pawłowi i Ilkowi Drozdom pto 16 zł. 30 ct. aw. z pn. przeprowadzi w sądzie tutejszym w dwóch terminach tj. dnia 23 lutego i 23 marca 1893 ca każdokrotnie o godzinie 10 przed południem egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 89 w Zapałowie położonej wykazem hip. l. 12 ks. gr. tejże gminy objętej przedtem Pawła Drozda a obecnie Ilka Drozda własnej, z tem że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania lub za takową, zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 456 zł. wa.
Wadyum 46 zł. a. w.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Kapko c. k. notaryusz w Lubaczowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Lubaczów, dnia 22 września 1892.

L. 3917 [318 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 472 zł. 84 ct. z przyległościami odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie licytacya realności pod nr. 26 w Brzanie górnej położonej wykazem 60 ks. gr. dla tejże gm. objętej dłużnika Jakóba Wróbla własnej w dwóch terminach mianowicie w dniu 24 lutego i 24 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 5200 zł.
Wadyum wynosi 520 zł.
Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo na pomienionej realności po dniu 22 września 1890 ustanawia się kuratorem p. Michała Huza z Ciężkowic.
Ciężkowice, dnia 15 lutego 1892.

L. 11586 [279 1—3]
W sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Tomaszowi Dubielowi o 51 zł. 2 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie w dwóch terminach to jest dnia 20 lutego 1893 i dnia 20 marca 1893 zawsze u godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 29 w Koszecicach położonej.
Cena szacunkowa wynosi 600 zł.
Wadyum 60 zł.
Warunki licytacyjne w sądzie można przejrzeć.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Peiper.
Podgórze, dnia 28 listopada 1892.

L. 6104 [194 1—3]
Dnia 14 kwietnia 1893 i 18 maja 1893 o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w tutejszym sądzie w biurze nr. 24 egzekucyjna sprzedaż połowy realności będącej własnością Franciszka Abratowskiego nk. 41 w Dębowcu objętej wyk. hip. l. 41 na 465 zł. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Tomasza Sochackiego i spóln. w kwocie 22 zł. 85 ct. z pn.
Cena wywołania 465 zł.
Wadyum 47 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Władysław Chwalibóg adwokat w Jaśle.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany.
Jasło, d. 31 października 1892.

L. 47767 [265 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Lwowie rozpisuje celem zaspokojenia 8-ej raty 179 zł. 1 listopada 1891 zapadłej z 8 prc. zwłoki od 1 listopada 1891 i 9-ej raty 179 zł. 1 maja 1892 zapadłej z 8 prc. zwłoki od 1 maja 1892 i kosztów niniejszych w kwocie 22 zł. 56 ct. a. w. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego przymusową licytacyę realności pod lk. 930²/₄ we Lwowie położonej wyk. hip. l. 513 II. objętej dłużnika Izaka Rosenberga własnej na dzień 2 marca i na 23 marca 1893 o godzinie 10 przed południem a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim także poniżej tej ceny jednak nie niżej 1/3 tejże.
Cena wywołania 17064 zł.
Wadyum 1706 zł. 40 ct.
Dalsze warunki, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Dla wszystkich wierzycieli, którzyby nabyli prawa hipoteczne po dniu 1 października 1892 jako dniu wydniu wyciągu hipot., lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły ustanawia się kuratorem adw. dr. Waldmana z substytucyą adw. dr. Sokala,
We Lwowie, dnia 17 grudnia 1892.

L. 8811 [274 1—3]
Celem zaspokojenia wierzytelności miejskiej kasy oszczędności w Bochni w kwocie 350 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 2 marca i 6 kwietnia 1893 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności nr. 58 wykazem hipotecznym nr. 58 gm. Krzeczów objętej Józefa Kociołka własnej.
Cena wywołania 2500 zł.
Wadyum 250 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, dnia 14 listopada 1892.

L. 8349 [227 1—3]
W celu zaspokojenia pretensyi Majera Rappaporta w kwocie 1000 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 2 marca 1893 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna relicytacya połowy realności w Białym kamieniu wyk. hip. l. 550 ks. gr. gm. kat. Biały kamień część I objętej dłużnika Izaka Zwerdlinga własnej.
Poręczne wynosi 55 zł.
Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, dnia 12 grudnia 1892.

L. 6545 [259 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Wielkich oczach położonych wyk. hip. l. 83, 149 i 29 objętych dłużników Nusyma Fenera, Samuela Haubena i Meilecha Brumera własnej, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego w Jaworowie w kwocie 55 zł. 98 ct a. w. zpn. a to 1) realność wedle whl. 83 w kwocie 240 zł, 2) realność wedle whl. 149 w kwocie 400 zł., 3) realność wedle whl. 29 w kwocie 950 zł. dnia 23 lutego i dnia 23 marca 1893 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadya wynoszą 10 prc.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, protokół oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 23 września 1892 do tabuli weszli prawo zastawu uzyskali kuratorem p. Jana Derdelewicza z Krakowca.
Z ck. Sądu powiatowego.
Krakowiec, 18 listopada 1892.

Konkursa.

L. 184 [288 3—3]
Na posadę weterynarza miejskiego z płacą 400 zł. rozpisujemy niniejszem konkurs z terminem 4 tygodniowym do wnoszenia podań, licząc od ostatniego obwieszczenia tegoż konkursu w „Gazecie Lwowskiej“.
Ubiegający się o posadę tę, mają do podań dołączyć dowody:
1, nieprzekroczonego 40 roku życia,
2. zawodowego uzdolnienia,
3. znajomości języka polskiego, i niemieckiego w słowie i piśmie,
4. nieskazitelnego zachowania się i
5. odbytej praktyki zawodowej.
Magistrat miasta
Tarnów, dnia 7 stycznia 1893 r.
Burmistrz.

L. 228/pr. [286 2—2]
Odnośnie do konkursu w Nr. 13 „Gazety lwowskiej“ ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na posadę zarządcy więzień przy sądzie krajowym we Lwowie z dniem 15 lutego 1893 upływa.
Lwów, 11 stycznia 1893.

L. 2488 [342 1—3]
Konkurs na posady:
a) trzech komisarzy przy c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie z poborami IX. klasy rangi.
b) dwóch kontrolorów przy c. k. urzędzie poczt w Tarnowie i jednego kasyera przy c. k. urzędzie poczt w Rzeszowie z poborami IX. klasy rangi i kaucyą wysokości całorocznej płacy i
c) ekspedyenta przy c. k. urzędzie poczt w Domaradzu w powiecie Brzozowskim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł.
Pobory: płaca roczna 150 zł. i ryczałt kancelaryjny 40 zł. Podania należy wnieść na pierwszych sześć posad najpóźniej do 24 na ostatnią zaś do 31 stycznia b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 12 stycznia 1893.

Księgi gruntowe.

L. 7466 [321]
Na skutek podania dr. Stefana Grudzińskiego, adwokata w Krakowie, jako pełnomocnika gen. przedsiębiorstwa budowy gal. kolei transwersalnej, względnie wys. ck. rządu de praes. 16 września 1890 do l. 7466 ck. sąd tutejszy zarządza w myśl § 18 ust. z 19 maja 1874 l. 70 Dz. u. p. dochodzenie w celu wypośrodkowania (rozpoznania) gruntów kolejowych, wyłączenia tychże z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczów, wydzielenia takowych z dotyczących ciał hipotecznych, odpisania z odnośnych wykazów i wpisania onychże w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych do pierwszego oddziału karty stanu majątkowego kolejowej księgi hipotecznej dla ck. państwowej kolei żelaznej galic. kolei transwersalnej linia Żywiec Nowy Sącz utworzonej, zaś o ile tylko na prywatne cele ck. skarbu kolejowego nabyte zostały, do utworzyć się mających na rzecz tegoż ck. skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, wreszcie co do gruntów, które na przełożenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków nabyto, uwidocznienia w spisie parcel odnośnych gmin, że dobro publiczne stanowią — i wzywa niniejszym edyktem w myśl § 22 powołanej ustawy wszystkich tych, którzyby żądanem przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego tejże kolei żelaznej, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, zaś co do gruntów na przełożenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków nabytych, uwidocznieniem w spisie parcel, że dobro publiczne stanowią, czuli się pokrzywdzonymi, iżby się z roszczeniami swemi pisemnie lub ustnie do sądu tutejszego w terminie 3-miesięcznym od dnia obwieszczenia niniejszego edyktu, tj. do dnia 31 marca 1893 zgłosili, po upływie bowiem tego terminu roszczenia ich w myśl § 25 powołanej ustawy uwzględnione nie będą.
W podaniu, które w tutejszym sądzie przejrzanem być może, poszczególnione grunta, mianowicie gmin katastralnych: Raba niżna, Mszana dolna, Słomka, Kasina wielka Wola skrzydlańska, Skrzydlna i Dobra z Zadzielem, zostaną z posiadłości poprzednich właścicieli i posiadaczów wyżej wymienionych względnie z dotyczących ciał hipotecznych wyłączone, z odnośnych wykazów odpisane i do kolejowego wykazu hipotecznego dla ck. państwowej kolei żelaznej galic. kolei transwersalnej utworzonego, jako własność wys. ck. skarbu, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych, jako własność tegoż ck. skarbu kolejowego w stanie wolnym od ciężarów hipotecznych wpisane, zaś o ile na przełożenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków użyte zostały, w odnośnym spisie parcel jako dobro publiczne uwidocznione.
O treści powyższego wezwania edyktalnego powiadamia się także wierzycieli hipotecznych, w podaniu wymienionych, przez doręczenie im tegoż wezwania z tem dołożeniem, że milczenie ich uważane byłoby za przyzwolenie na przeniesienie wymienionych wyżej gruntów i wpisanie tychże do wykazu kolejowego, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego, co do każdej gminy osobnych wykazów hipotecznych w stanie wolnym od wszelkich ciężarów, zaś o ile na przełożenie i korrekcyę dróg publicznych, rzek lub potoków użyte zostały, na uwidocznienie w odnośnych spisach parcel, że dobro publiczne stanowią.
Niemniej nadmienia się, że prawa rzeczowe, któreby na gruntach przenieść się mających do wykazu kolejowego, względnie do utworzyć się mających na rzecz ck. skarbu kolejowego osobnych wykazów hipotecznych przeciw poprzednim posiadaczom na dniu obwieszczenia edyktu przez przybicie tegoż na gmachu sądowym, lub też po tymże dniu nabyte zostały, nie będą uwzględnione przy wpisaniu tychże gruntów w księgę kolejową, względnie w osobne wykazy hipoteczne; takie prawa rzeczowe o tyle tylko prawny skutek wywierać będą, o ile grunta te nie zostaną wpisane w księgę kolejową, względnie w osobne wykazy hipoteczne.
Wreszcie podaje się do wiadomości, że edykt niniejszy na dniu 31 grudnia 1892 obwieszczonym zostanie przez przybicie tegoż na gmachu sądowym.
C. k. Sąd powiatowy.
Mszana dolna, 28 grudnia 1892.

Upadłości.

L 7481 [314 2—3]
C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza, że uchwałą z 27 kwietnia 1892 l. 2300 do majątku Jana Sokulskiego otwarty konkurs równocześnie zniesiony został.
Brzeżany, 31 grudnia 1892.

L. 5621 [332]
C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w Wadowicach mianuje w miejsce Apolinarego Góry zmarłego c. k. sędziego powiatowego c. k. komisarza konkursu Jakóba Hussa w Białej c. k. komisarzem tegoż konkursu p. dr. Henryka Goldmanna c. k. adjunkta sądowego i kierownika c. k. sądu powiatowego w Białej.
O czem wszystkich interesowanych zawiadamiamy.
Wadowice, dnia 31 grudnia 1892.

L. 57 [348 1—3]
Do likwidacyi dodatkowo zgłoszonych wierzytelności do masy konkursowej Mojżesza Eiziga Lunenfelda wyznaczam termin na dzień 14 lutego 1893 o godzinie 10 rano w biurze Senat IV. O czem wierzycieli zawiadamiam.
Lwów, 20 grudnia 1892.
C. k. Radca Sądu krajowego.
jako komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 10153 [303 3—3]
Józef Koroblowski w Sądowej Wiszni uznany za marnotrawcę kuratorem ustanowiony Szymon Torski z Sądowej Wiszni.
Sądowa Wisznia, d. 26 listopada 1892.

L. 14472 [283 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Horodence podaje do powszechnej wiadomości że Dmyter Kotełko syn Dmytra z Horodenki uchwałą z dnia 24 września 1892 do l. 13617 c. k. sądu obwodowego w Kołomyi uznany został marnotrawcą, i że kuratorem dla tegoż mianowanym został Fedko Biłyk z Horodenki.
C. k. Sąd powiatowy.
Horodenka, 19 października 1892.

L. 13646 [282 3—3]
C. k. Sąd powiatowy uznaje Semena Kiejluka syna Wasyla z Czerniatyna marnotrawcą i ustanawia się dla niego kuratora Iwana Nemisza.
C. k. Sąd powiatowy.
Horodenka, 28 września 1892.

L. 12151 [323 1—3]
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie uznaje Józefa Jaworskiego z Trójcy głupkowatym, ustanawiając dla niego Mikołaja Kozakowskiego z Trójcy kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy,
Zabłotów, 23 grudnia 1892.

L. 21877 [333 1—3]
Annę Ryde z Chodaczkowa wielkiego, uznano umysłowo chorą. a kuratorem dla niej ustanowiono Kaspra Rydza z Chodaczkowa wielkiego.
C. k. miej deleg. Sąd powiatowy.
Tarnopol, 30 września 1892.

Wyroki prasowe.

L. 897 [343]
C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek Prokuratoryi orzekł w ślad §. 493 pk. że zamieszczony w Nr. 9 dziennika „Nowa Reforma“ z 12 stycznia 1893 na stronicy 2 artykuł pod napisem Car Aleksander III. poczynający się od słów „Charakterystyka wybitnych na polu życia“ a kończący się „awansować nie będzie nigdy“ zawiera znamiona występku z §. 491 uk. tudzież że dalsze rozpowszechnianie tego artykułu zostaje zabronionem.
Kraków, 15 stycznia 1893.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5845 [196 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Busku uwiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Procia Pełecha, że jest z ustawy powołany do spadku po swej matce śp. Annie Pełech zmarłej w Chreniowie 12 lutego 1886 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia i że dlań kurator ad actum w osobie Michała Harasymowa gospodarza z Chreniowa ustanowiony został.
Wzywa się więc Procia Pełecha ażeby w przeciągu roku wniósł oświadczenie do przyjęcia tego spadku w przeciwnym bowiem razie rozprawa spadkowa z oświadczającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla niego ustanowionym przeprowadzoną będzie.
C. k. Sąd powiatowy.
Busk, dnia 30 czerwca 1892.

L. 77061 [271 3—3]
C. k. Sąd pow. miej. delg. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych s. I oznajmia nieobecnemu hr. Leopoldowi Starzewskiemu, że przeciw niemu w sprawie egzekucyjnej masy konkursowej galic. kasy zaliczkowej o zapłacenie kwoty 171 zł. 14 ct. uchwała z dnia 30 października 1886 l. 60507 wydaną została.
Gdy miejsce pobytu hr. Leopolda Starzewskiego nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum adwokata dr. Ostrożyńskiego i powyższą uchwałę mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się zatem hr. Leopolda Starzewskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd pow. m. dlg. s. I.
Lwów, 21 grudnia 1892.

L. 10653 [301 3—3]
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Józefa i Hilarego Pastuszyńskich że na wniesiony dnia 31 października 1892 przez Antoniego Cymbalioty przeciw nim i innym pozew o uznanie prawa własności do p. grt. lkat 399/4 w Żelechowie wielkim termin do rozprawy ustnej na dzień 15 lutego 1893 o godzinie 9 rano wyznaczono, że napisy tego pozwu ustanowionemu dla nich kuratorowi Andruchowi Nowosad doręczono.
Kamionka str. 3 listopada 1892.

L. 9630 [253 3—3]
Zawiadamia się nieznaną z miejsca pobytu Aleksandrę Kozibroda, że celem doręczenia uchwały z 14 marca 1891 l. 7379 ustanowiono dla niej w sprawie spadkowej po śp. Maryi Zabiżewskiej kuratorem Teodora Basana z Borek małych.
C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 10 grudnia 1892.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 10 stycznia do 17 stycznia 1893.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Borszczów	Michałków
	Horodenka	Horodnia.
	Kamionka str.	Czanyż.
	Łańcut	Żołynia.
	Nowy Sącz	Brzezina.
	Podhajce	Gniłowody.
	Tarnów	Radlna.
	Zbaraż	Łubianki niżne i wyżne, Obodówka.
Zaraza wąglikowa	Bóbrka	Oryszkowce (folwark)
	Horodenka	Chociemierz (Zalesie).
	Łańcut	Kańczuga.
	Pilzno	Zwieżnik (Budyń)
Róża wąglikowa	Borszczów	Zalesie.
	Horodenka	Strzylcze.
	Kamionka str.	Ohladów.
Parchy u koni	Zaleszczyki	Lesieczniki (dwór i gmina).
Wścieklizna	Lwów	Lwów.
Zaraza pyskowa i racicowa	Bóbrka	Czeremchów.
	Bochnia	Bochnia przed. krakow., Dołuszyce.
	Bohorodczany	Posiecz, Sadzawa, Starunia.
	Borszczów	Łosiacz, Szerszeniowce.
	Brzeżany	Krasnopuszcza, Plichów.
	Buczacz	Berezówka, Monasterzyska, Ostra, Weleśniów, Zalesie.
	Chrzanów	Trzebinia miasto i wieś.
	Cieszanów	Chlewiska (Lipie i Maurycówka), Kadłubiska (Chyże), Narol (folwark), Zapałów (Polanka).
	Czortków	Rosochacz, Słobódka dzuczyńska, Świdowa.
	Dobromil	Leszczyny.
	Dolina	Kalna, Turza wielka.
	Gródek	Jamelna, Koców ad Bar.
	Horodenka	Harasymów, Jasionów polny, Strzylcze, Tyszkowce.
	Husiatyn	Niżborg nowy.
	Jarosław	Bystrowiec, Lutków, Pełnatycze, Rudołowice, Sośnica, Tuczempy.
	Jasło	Folusz, Wojaszówka.
	Kałusz	Babin, Bereżnica, Bołochów, Dołżka, Jaworówka, Kadobna, Kropiwniki, Landestreu, Łdziany, Łuka, Mysłów, Nowica, Perekosy, Petranka, Rypianka, Sliwki, Topulsko, Uhrynów stary, Wistowa, Zawój.
	Kamionka	Streptów.
	Kolbuszowa	Sokołów.
	Kosów	Jawornik ad Hryniawa, Krzyworównia.
	Krosno	Borek, Kombornia.
	Łańcut	Brzoza królew., Budy przeworskie, Grodzisko dolne i górne, Wólka grodziska.
	Lisko	Dołżyca, Hulskie, Rabe ad Baligród, Studenne, Wołosate.
	Mielec	Trzciana, Wola mielecka (Józefów).
	Mościska	Wiszenka (ob. dw.)
	Myślenice	Wola radziszowska.
	Nadwórna	Zielona.
	Nisko	Kozarnia (ćwierci).
	Podhajce	Justynówka, Szumlany.
	Przemyśl	Koniusza, Kosieniee, Pikulice, Sierakośce, Tarnawce.
	Rohatyn	Jabłonów, Jahłusz, Junaszków, Słoboda bukacz., Słoboda konk.
	Ropczyce	Broniszów, Czarna, Krzywa, Podgrodzie, Ruda,
	Rudki	Chłopy (ob. dw.), Komarno (folwark), Kupniowice stare, Milczyce, Woszczańce.
	Rzeszów	Bratkowice, Zgłobień.
	Sambor	Burczyce, Bylice.
	Sanok	Dębna, Dołżyca, Komańcza, Kulaszne, Osławica, Płonna, Szczawne.
	Skałat	Bilitówka, Horodnica, Kąt ad Touste, Magdalówka (Teklówka), Orzechowiec.
	Sniatyn	Krasnostawce.
	Stanisławów	Ostrów.
	Tarnopol	Płotycz.
	Tłumacz	Gruszka, Korolówka, Olesza, Ottynia, Przybyłów, Puźniki, Roszniów, Winograd.
	Trembowla	Boryczówka, Brykula stara, Chmielówka, Krowinka, Słobudka strusowska, Warwaryńce.
	Turka	Boberka, Borynia, Dydiowa.
	Wadowice	Jaskowce, Strzyszów.
	Wieliczka	Kurdwanów.
	Zaleszczyki	Nagórzany, Nyszków.
	Zbaraż	Lisieńczyce.
	Złoczów	Podhorce (Melęcin).
	Żółkiew	Zaryszcze.
	Żydaczów	Derżów.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 53637 [263 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie na prośbę żyrataryuszki i właścicielki wekslu firmy Samuely & Landau we Lwowie wdraża po myśli art. 73 ustawy wekslowej postępowanie amortyzacyjne względem 6 sztuk weksli następującej treści:

1) Lemberg den 2 November 1892 Pr. 280 fl ö. W. Am 30 April 1893 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden zweihundert achtzig ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Israel Kauf Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Izrael Kauf mp. (a tergo) Maier Queller mp.

2) Lemberg den 14 November 1892 Pr. fl. ö. W. 115·50. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden hundert fünfzehn 50 kr. ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Salomon Abraham Schiff in Sądowa Wisznia zahlbar in Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Salomon Abraham Schiff mp. (a tergo) Maier Queller mp.

3) Lemberg den 9 November 1892 Pr. ö. W. fl. 250. Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden zweihundert fünfzig ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herrn Leib Zuckermann in Uhnów, zahlbar in Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Leib Zuckermann mp. (a tergo) Maier Queller mp.

4) Lemberg den 15 November 1892 Pr. fl. ö. W. 124 Sechs Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden hundert zwanzig vier ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Moses Bardach & Chaim Stadler Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Moses Bardach mp. Chaim Stadler mp. (a tergo) Maier Queller mp.

5) Lemberg den 13 November 1892 Pr. fl. ö. W. 170. Am 10 Mai 1893 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden hundert siebzig ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herrn Moses Pessel Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Moses Pessel mp. (a tergo) Maier Queller mp.

6) Lemberg den 20 November 1892 Pr. fl. ö. W. 130. Am 20 Mai 1893 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden hundert dreissig ö. W. den Werth in Waaren und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Frau Reize Bilbel Lemberg. Maier Queller mp. angenommen Reize Bilbel mp. (a tergo) Maier Queller mp.

Wzywa posiadaczy rzeczonych weksli, by w terminie 45 dni od dnia zapadłości każdego wekslu takowy sądowi przedłożyli, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu weksle powyższe na ponowną prośbę firmy Samuel & Landau uznane zostaną za amortyzowane.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 17 grudnia 1892.

L. 31624 [272 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Kleczyńskiego, iż Alojzy Casek wniósł przeciw niemu pozew o zapłacenie kwoty 125 zł. wa., wskutek czego mu kuratora w osobie adwokata dr. Steca ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 12 lutego 1893 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się nieobecnego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub innego zastępcę sobie obrał.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnów, 30 grudnia 1892.

L. 607 [264 3—3]

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Samuelowi Topper, że przeciw niemu został dnia 7 stycznia 1893 do l. 607 na rzecz Mendla Glanz wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. wa. zpn.

Gdy miejsce pobytu Samuela Toppera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Czarnika, a tegoż zastępcą adwokata dr. Kopeckiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Samuela Toppera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

We Lwowie, dnia 7 stycznia 1893.

L. 7355 [266 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Katarzynę Zającową, Maryannę Duda i Jędrzeja Dudę, ażeby do spadku po śp. Julii Dudownie zmarłej w Tuchowie dnia 29 grudnia 1891 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w przeciągu jednego roku tem pewniej się zgłosili, ile że w razie przeciwnym spadek ten z ustanowionym dla pierwsze kuratorem Wojciechem Więckiem, dla drugiej i trzeciego Wawrzyńcem Więckiem pertraktowany będzie.

Tuchów, dnia 12 grudnia 1892.

L. 6979 [260 3—3]

C. k. Sąd powiatowy niniejszem czyn. wiadomo, że celem doręczenia tusąd. rezolucyi z 4 lipca 1887 l. 2850 dla Antoniego Pilcha przeznaczonej, w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie przeciw Michałowi Pilchowi i spól. o 187 zł. 50 ct. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Pilcha, kuratora ad actum w osobie dr. Zygmunta Herbsta, adwokata w Łańcucie ustanowiono, a zarazem tegoż Antoniego Pilcha wzywa, aby albo ustanowionemu kuratorowi bezzwłocznie środków do obrony jego praw posłużyć mogących dostarczył, lub sobie innego obrał zastępcę prawnego, gdyż inaczej szkodliwe skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 30 października 1892.

L. 7145 [249 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Birczy w sprawie tabularnej Chaima Schiffa o wpis prawa własności do połowy posiadłości lwh. 35 gminy Łomna dla dotąd Piotra Fediów po Fediu własnej dla nieznanego z miejsca pobytu Piotra Fediów po Fediu ustanawia kuratorem Michała Procyka z Łomnej któremu się równocześnie tusądową uchwałę z 6 listopada 1891 l. 9806 doręcza, Piotra Fediów po Fediu zaś wzywa się, by sobie albo in nego pełnomocnika ustanowił, lub ustnowionemu kuratorowi swoje środki obrony podał.

Bircza, 6 sierpnia 1892.

L. 8319 [261 3 3]

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie, zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Karola Lachowskiego, że w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Ortnera przeciw niemu o 25 zł. 20 ct. ustanowiono dla niego w celu doręczenia tusąd. uchwały egzekucyjnej z dnia 30 grudnia 1890 l. 10507 i dalszych uchwał Demka Służałę naczelnika gminy w Dyniskach kuratorem ad actum.

Wzywa się tedy Michała Lachowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi swe informacye udzielił, lub też innego zastępcę swego sądowi wymienił.

Uhnów, dnia 31 grudnia 1891.

L. 57122 [309 3—3]

Wedle uwiadomienia międzynarodowego biura związku pocztowego dozwolono obecnie we Włoszech także i dowóz z Austro Węgier pochodzącego mięsa wieprzowego i w ogóle mięsa świeżego bez względu na miejsce pochodzenia tegoż jednakowoż tylko w pakietach pocztowych. Dalej są według najświeższego uwiadomienia rumuńskiego Zarządu poczt od dowozu do Rumunii z Austro Węgier lub w transporcie przez Austryę tylko następujące przedmioty wykluczone:

1) używana i nieprana bielizna i pościel jako artykuł handlowy, tudzież używane suknie do handlu przeznaczone,

2) Nie odwietrzane surowe skóry świeże lub suche pęcherze i jelita, dalej solone jelita jednakowoż nie struny,

3) nieodwietrzana sierść bydlęca, wielbłądzia i włosien (z wykluczeniem włosienia farbowanego do sit) nieczyszczona szczeć nie farbowane i nieczyszczone pióra w surowym stanie, poduszki z pierza nieczyszczona wełna (z wykluczeniem czyszczonej do opatrunków przeznaczonej bawełny i nowej waty.

4) niesporządzone futra.

5) Mleczne potrawy, śmietanka, masło, ser, świeże owoce i jarzyna w końcu kartofle.

6) nieczyszczone wory.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 4 stycznia 1893.

L. 56946 [307 3—3]

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że rozporządzeniem wys. ck. Ministerstwa handlu z dnia 8 grudnia 1892 l. 61831 wydane zostały co do międzynarodowego transportu gazet nowe przepisy i postanowienia, według których ck. urzędy pocztowe będą jak dotychczas tak i nadal zajmować się przewozem i prenumeratą zagranicznych czasopism.

Bliższej informacyi w tym względzie udzieli na żądanie interesowanym stronom każdy ck. urząd pocztowy.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 30 grudnia 1892.

L. 14430 [302 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Breindlę Teller, iż w sporze Szeindli i Zudeka Krochmalów przeciw niej i innym o sprostowanie stanu własności wyk. hip. l. 294 gm. Krystynopol, kuratorem dla niej adwokat dr. Hahn z Sokala ustanowiony został, wzywa się ją zatem, aby temuż kuratorowi możliwe środki obrony swojej podała, inaczej bowiem złe skutki sama sobie przypisze.

C. Sąd powiatowy.

Sokal, dnia 1 października 1892.

L. 314 [312 2—3]

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej ck. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Bolesławie Żelechowskiej i spól. o 3 sumy po 1087 zł. 50 ct. zpn. ustanowił dla niewiadomej z miejsca pobytu Jadwigi Żelechowskiej kuratorem adw. dr. Jana Steca a jego zastępcą adw. dr. Wiktora Szancera i doręczył ustanowionemu kuratorowi uchwałę z dnia 15 września 1892 l. 18092 dla Jadwigi Żelechowskiej przeznaczoną.

Tarnów, dnia 12 stycznia 1893.

L. 11918 [142 2—3]

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Dawida Chaskla i Gołde Leje dw. im. Kaufmanów iż dla nich przeznaczona ts. uchwałę tabularno-egzekucyjną z dnia 18 kwietnia 1891 l. 6079 w sprawie wysokiego skarbu przeciw nim o zaległy podatek w kwocie 121 zł. 30 ct. a wedle treści której dozwolonej dla pomienionej kwoty egzekucyjne prawo zastawu w stanie biernym ich własnego ciała hip. wykazem l. 1254 gminy kat. Brody objętego doręcza się do rąk równocześnie ustanowionego kuratora w sobie adwokata dr. Dełzyckiego w Brodach.

Rzeczą ich jest udzielić temu kuratorowi potrzebną informacye w tej sprawie albo innego swego pełnomocnika wskazać tutejszemu sądowi.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 28 lipca 1892.

L. 13077 [16 3—3]

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu Marcina Wójtowicza, że przeciw niemu Franciszka Wojtowiczowa wniosła pozew o o własność parc. l. 5496 w Dąbrowicy, i że dla niego kuratorem adw. dr. Surowicki z Tarnobrzegu ustanowiony został, któremu on zatem środki obrony podać i o sobie donieść winien.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 25 października 1892.

L. 5043 [13 3—3]

Ck. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Szula Likwornika, że Samson Weingast przeciw niemu pod dniem 20 czerwca 1892 l. 5043 wytoczył pozew o zapłacenie 40 zł., że do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 14 marca 1892 wyznaczono, i że dla niego kuratora w osobie Irego Rosenblata z Mielnicy ustanowiono oraz wzywa go, aby z ustanowionym kuratorem porozumiał się lub innego zastępcę ustanowił i sądowi oznajmił.

Mielnica, 2 sierpnia 1892.

L. 10063]12 3—3]

Ck. Sąd powiatowy w Mielicy wzywa nieobecne Eidelę Margulies i Reizię Walcer aby do spadku, zmarłego w marcu 1878 w Mielnicy ojcu Emanuela Walcera w przeciągu roku w sądzie tutejszym oświadczyły się gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się i z ustanowionym dla nich kuratorem Feibischem Walcerem z Mielnicy przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielnica, 30 grudnia 1891.

L. 51779 [33 3—3]

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek podania Chany Szmarak de praes. 23 grudnia 1891 l. 50548 zezwolił na oddzielenie prawa, do wynagrodzenia, za zniesione prawo propinacyi od ma jętności Hoszów i Gerynia część na imię Józefa Starke zaintabulowanych uchwałą z 4 stycznia 1892 l. 50548/1891.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobierczyniom Józefa Starke, a to Sydonii Mayerberg i Ludmili Cieńciewicz do rąk równocześnie w osobie p. adwokata dr. Steczkowskiego, ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Sydonię Mayerberg i Ludmiłę Cieńciewicz, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosiły, i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyły, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki same sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 10 grudnia 1892.

L. 30199 [202 3—3]

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że Pan Jan Postępski reskryptem ck. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 października 1892 l. 21345 notaryuszem w Podburzu zamianowany złożywszy dnia 28 grudnia 1892 przysięgę służbową urzędowanie swe rozpocząć może.

Lwów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 516 [188 3—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie ustanawia w sporze wekslowym Salomona Zinsa pwko niewiadomemu z miejsca pobytu Jakóbowi Nebenzahlowi o 1000 zł. w. a. zpn. dla tegoż z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Ludwika Pietrzyckiego substytutem tegoż adw. dr. Józefa Rosta.

O czem niewiadomego z miejsca pobytu tym edyktem zawiadamia.

Tarnów, dnia 9 stycznia 1893.

L. 17403 [213 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia Ryfkę Rejter z miejsca pobytu niewiadomą, względnie tejże z życia i nazwiska nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, że Izaak i Breindla Rotmanowie wnieśli przeciwko niej do tutejszego Sądu pozew de praes. 10 listopada 1892 l. 17403 o wykreślenie wpisu prawa zastawu dla sum 83 zł. itd. w stanie biernym realności pod lk. 177 w Jarosławiu na Głębockiem przedmieściu, który do postępowania ustnego zadekretowano uchwałą z 17 listopada 1892 l. 17403 i termin do rozprawy na dzień 6 lutego 1893 godzinę 10 rano wyznaczono, i że kuratorem dla strony pozwanej adw. kraj. dr. Maksymiliana Segala w Jarosławiu ustanowiono.

Jest tedy rzeczą pozwanej, albo osobiście przy rozprawie stanąć albo kuratorowi odpowiednich wyjaśnień udzielić ewentualnie innego swego zastępcę sądowi przedstawić, gdyż w przeciwnym razie wyniknąć mogące złe skuki sama sobie przypisze.

Jarosław, 17 listopada 1892.

L. 9435 [211 3—3]

Ck. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Lacha, że wniósł przeciw niemu pozew z dnia 29 października 1892 do l. 9335 wskutek czego termin do rozprawy na 31 stycznia 1893 o 9 rano wyznaczono, i że dla niego c. k. notaryusza Aleksandra Wiłockiego kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się tegoż niewiadomego z miejsca pobytu, aby kuratorowi swemu informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił.

Dębica, 21 listopada 1892.

L. 11188 [206 3—3]

Ck. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Karolinę z Dobrzańskich Berdeltową, że Aleksander Gutowski wytoczył przeciw niej pozew de praes. 31 grudnia 1892 l. 11188 o wykreślenie prenotacyi legatu w kwocie 50 dukatów ze stanu biernego dóbr Grzegórówka lwh. 223, i że wskutek tego ustanowionym został dla niej kurator w osobie adw. dr. Juliana Malca w Rzeszowie, ze substytucyą adw. dr. Rodryka Alsa w Rzeszowie do rąk którego doręczenie pozwu nastąpiło.

Wzywa się przeto Karolinę z Dobrzańskich Berdeltową, aby do ustanowionego kuratora się zgłosiła i temuż potrzebnej do obrony informacyi udzieliła lub innego zastępcę sobie obrała i tut. sądowi doniosła, gdyż w razie przeciwnym sama sobie wyniknąć mogące złe skutki przypisać będzie musiała.

Rzeszów, dnia 31 grudnia 1892.

L. 17522 [56 3—3]

Stanisławowski ck. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Izaaka Heinitza i Leibę Kläger, że na prośbę Małki Kläger zamęż. Kupferman uchwałą tegoż ck. sądu obwodowego z 5 listopada 1892 l. 17522 ustanowiono celem doręczenia im uchwały z 10 czerwca 1892 l. 9566 w sprawie spadkowej po Herschu Klägerze kuratorem adwokata dr. Michała Fischlera, przyczem wzywa ich, by rzeczonemu kuratorowi wcześnie do ochrony ich praw potrzebną informacyę udzielili lub innego zastępcę sobie obrali i takowego sądowi wymienili.

C. k. Sąd obwodowy.

Stanisławów, 5 listopada 1892.

L. 53737 [232 3—3]

Ck. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek prośby Berla Laufera i Antscha Laufera przeciw Mojżeszowi Schneidt de pr. 22 listopada 1892 l. 53737 o wyznaczenie terminu do usprawiedliwienia prenotacyi prawa zastawu dla sumy 92 m. k. w stanie biernym 1/4 części realn. lk. $205^{4}/_{4}$ we Lwowie w wyk. hip. 175 IV. C. p. 6 i 10 na rzecz Mojżesza Schneidt uskutecznionej ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Schneidt kuratora w osobie p. adw. dr. Kopeckiego z zastępstwem adw. dr. Starczewskiego.

Wzywamy niniejszym edyktem Mojżesza Schneidt, aby w należytem czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

Lwów, 17 grudnia 1892.

L. 2563 [221 3—3]

Jego Ekscellencya ck. Prezydent wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej dnia 27 lutego 1893 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym ck. sądzie obwodowym, przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego Walerego Bajewskiego a zastępcami przewodniczącego radców tutejszego sądu Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego, Tomasza Kołasińskiego, Jana Jakubowskiego, Karola Hauikn, Leona Roszkiewicza i Alfreda Posochowskiego.

Sambor, 9 stycznia 1893.

L. 13398 [59 3—3]

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Gerschona Braunsteina, iż w sprawie hipotecznej Frimy Braunstein ustanowionym został kuratorem dr. Orłowski i temuż uchwała tabularna z dnia 26 października 1891 l. 11403 dla Gerschona Braunsteina przeznaczona doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów, 29 października 1892.

L. 15755 [125 3—3]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfonsa de Richard że w sprawie egzekucyjnej Józefa Kühnela przeciw Maryi Annie 2 im. Gerne pto 7400 zł. zpn. w celu doręczenia mu ts. uchwały z dnia 27 września 1892 l. 13144, którą na rzecz Józefa Kühnela jako prawonabywcy Wolfa Gobrschlaga w celu zaspokojenia resztującej sumy wekslowej 5785 zł. zpn. dozwolone zostało egzekucyjne prawo zastawu na wierzytelności 12000 zł. dłużniczce Maryi Annie 2 imion Gerne na podstawie wyroku polubownego z daty 8 sierpnia 1888 od niego się należącej ustanowiono dla niego kuratora w osobie Aleksandra Bissety kierownika dystylarni w Peczeniżynie.

Sambor, dnia 6 grudnia 1892.

L. [240 3—3]

P. dr. Włodzimierz Dudykiewicz wpisany został z dniem 13 stycznia 1893 na listę adwokatów z siedzibą w Kołomyi.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 13 stycznia 1893.

L. 65676 [270 3—3]

C. k. Sąd powiatowy dlg. dla miasta Lwowa S. I oznajmia nieobecnym Ignacemu i Elżbiecie Karge vel Karich, że przeciw nim przez Dominika Karge vel Karich pozew o uznanie za właściciela 2/3 części kaucyi w kwocie 75 zł. złożonej w gal. kasie oszczędności do pożyczki 5000 zł. zahipotekowanej w stanie biernym realności pod l. k. $216^{2}/_{4}$ we Lwowie z. pn. wniesiony został.

Gdy miejsce pobytu tychże nie jest wiadomem, ustanawia się dla nich kuratorem ad actum adwokata dr. Tabaczyńskiego a tegoż zastępcą adwokata dr. Krosińskiego i powyższy pozew wyznaczające termin do wniesienia obrony na dzień 17 stycznia 1893 o godz. 4 po południu mianowanemu kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Ignacego i Elżbietę Karge vel Karichów, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu pow. miej. dlg. S. I.

Lwów, 26 listopada 1892.

C. k. radca sądu krajowego.

L. 50203 [138 2—3]

Sąd powiatowy miejsko-delegowany zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Wołodkiewicz, że Feiwel Bondy wniósł przeciw niej pozew de praes. 17 listopada 1892 l. 47555 o zapłacenie kwoty 18 zł. 50 ct., który do rozprawy drobiazgowej na 22 lutego 1893 o godzinie 3 popołudniu zadekretowany i ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. dr. Raczyńskiemu w Krakowie doręczony został.

Rzeczą jest zatem pozwanej dostarczyć kuratorowi środki obrony, lub też innego pełnomocnika sądowi wymienić.

Kraków, 19 grudnia 1892.

L. 14656 [156 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Mościskach w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw nieletniemu Pawłowi Jędrnchowi po Piotrze i innym pto 21 rat po 6 zł. a. w. zpn. zawiadamia Jana Mikickiego i Jędrzeja Mikickiego z życia i miejsca pobytu nieznanych że na prośbę wymienionego Zakładu wydano przeciw nim nakaz zapłaty z dnia 8 sierpnia 1892 l. 8877 o zapłacenie 21 rat po 6 zł. do dni 14 lub wniesienia w tym samym czasie zarzutów który to nakaz doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Boreckiemu w Mościskach.

Wzywa się zatem egzekutów aby z ustanowionym kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, gdyż inaczej szkodliwe skutki ze zaniedbania tego wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Mościska, dnia 26 listopada 1892.

L. [304 2—3]

P. dr. Ignacy Kleczeński, adwokat w Bełzie, przeniósł z dniem 1 stycznia 1893 swą siedzibę urzędową do Chodorowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 13 stycznia 1893.

L. 57563 [308 2—3]

W przepisach, dotyczących zakazu wprowadzania przesyłek do niektórych krajów zagranicy, zaszły w ostatnich czasach wedle zawiadomienia wys. ck Ministerstwa handlu z dnia 16 grudnia 1892 l. 62957 następujące zmiany:

1) Do Włoch wolno przesyłać w pakietach pocztowych gałgany (szmaty), pościel, stare suknie, bandaże i szarpie bez względu na miejsce pochodzenia.

2) W Niderlandach zniesiono wszelkie zakazy przewozu ze względu na niebezpieczeństwo cholery wydane.

3) Do Portugalii wolno dalej przesyłać via Hamburg frachty pocztowe.

4) W Grecyi zniesiono zakaz przewozu przesyłek pocztowych i próbek towarów nie tylko co do Austro-Węgier — ale także dla Niemiec, Francyi, W. Brytanii i Irlandyi, Włoch, Egiptu, i obowiązuje zakaz tan tylko Rosyę, Rumunię i północne wybrzeża północnej Azyi od Ordu do Trapezuntu.

5) Do Serbii nie wolno nadal posyłać gałganów (szmat), odpadków tkanin wszelkiego rodzaju i używanej bawełny, dalej sera, masła, mleka, śmietany, śmietanki, owoców i w ogóle takich pokarmów, które się w stanie surowym spożywa, w razie jeżeli takowe pochodzą z miejsc cholerą nawiedzonych.

6) Do Bułgaryi wolno nadal bez ograniczenia przesyłać pakiety pocztowe i przesyłki.

Wyjątek w tym kierunku stanowią tylko posyłki z Rosyi i Budapesztu i to z tem ograniczeniem, że posyłek zawierających używane suknie, starą bieliznę i materye wszelkiego gatunku, skóry, futra, wyroby z mleka, świeże owoce, ryby, mięso, oliwę, wełnę, włosień, próbki towarów, worki, liny i używany papier bezwarunkowo posyłać nie wolno podczas gdy przesyłki inne towary zawierające desinfekcyi i 24-godzinnej kwarantannie poddane będą.

7) W Kolumbii zniesiono zakazy przewozu, z powodu cholery wydane, i można tam nadal posyłać pakunki wszelkiego rodzaju drogą przez Niemcy.

8) Tak samo można przez Niemcy posyłać przesyłki wszelkiego rodzaju do Salvadoru.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 6 stycznia 1893.

L. 122 [315 2—3]

Jego Ekscellencya Prezydent ck. Sądu krajowego w Krakowie zamianował na I. zwyczajną z dniem 1 marca 1893 roku rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy ck. Sądzie obwodowym w Jaśle Przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych Prezydenta Sądu obwodowego Adolfa Podwina zaś zastępcami Przewodniczącego Radców Sądu krajowego Maurycego Gilewskiego, Leona Ramulta i Mateusza Wójcickiego

Prezydyum ck. Sądu obwodowego

Jasło, dnia 14 stycznia 1893.

L. 50748 [180 3—3]

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Wandę Engel, że na skargę Szymona Rakowera przeciwko niej o 95 zł. wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na 24 lutego 1893 o godzinie 9 rano.

Poleca jej zarazem, aby na powyższym terminie sama stanęła, albo zastępcę sobie obrała, albo z ustanowionym kuratorem adwokatem dr. Kojem się porozumiała, gdyż w razie przeciwnym sama sobie winę przypisze.

Kraków, 17 grudnia 1892.

L. 336 [311 2—3]

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że na prośbę Józefa Muniaka zezwolił na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem zgubionej przezeń książeczki wkładkowej kasy oszczędności w Ropczycach Nr. 1439 na wkładkę 400 zł. aw. w dniu 20 września 1892 złożoną opiewającej tom IV. str. 139 zapisaną i wzywamy edyktem posiadacza tej książeczki wkładkowej, aby ją przedłożył w sześciu miesiącach, od dnia ogłoszenia edyktu po raz trzeci w dzienniku urzędowym "Gazety Lwowskiej" inaczej za umorzoną uznaną zostanie.

Tarnów, dnia 12 stycznia 1893.

L. 6720 [340 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach oznajmia nieobecnym Majerowi Feitel i jego spadkobiercom, że przeciw nim wniósł Hryńko Krucz pozew o uznanie prawa własności realności wyk. hipot. 54 księgi Kuhajowa, który doręcza się ustanowionemu dla nich kuratorowi Janowi Batóg, naczelnikowi gminy Kuhajów, i wyznacza się termin do wniesienia obrony na dzień 23 grudnia 1892 o godz. 10 rano w tut. sądzie.

Wzywa się ich zatem, by ustanowionemu kuratorowi służące do ich obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sądowi wskazali, gdyż inaczej szkodliwe następstwa sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.

Winniki, dnia 30 września 1892.

L. 35351 [347 1—3[

C k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wzywa posiadaczy książeczki wkładkowej gal. kasy oszczędności we Lwowie Nr. 3543 opiewającej fundusz ubogich gminy Stryhanki z daty 30 października 1870 z pierwotną wkładką 43 zł. której stan z dniem 1 lipca 1892 wynosił 111 zł. 63 ct. by takową przeciągu 6 miesięcy licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu temuż sądowi tem pewniej przedłożyli, że w razie przeciwnym ta książeczka zostanie uznaną za amortyzowaną.

We Lwowie, 22 października 1892.

L. 181 [313 2—3]

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jacentego Styrczulę, iż Józef Horowitz wniósł pko niemu pozew pto 34 zł. wa. wskutek czego mu kuratorem Michała Skorusę ustanowiono i termin dozoi prawy na 20 lutego wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Czarny Dunajec, d. 11 stycznia 1893

L. 59119 1427 [369 1—3]

Obwieszczenie.

W skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa handlu z dnia 19 grudnia 1892 r. l. 15.533 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że od 1 stycznia 1893 r. począwszy mogą być wysyłane za powziątkiem przesyłki pocztowe, idące drogą morską na Tryest do Konstantynopola, Saloniki i Beiruthu tam i z powrotem, tudzież pocztowe posyłki pospieszne, wysyłane drogą na Zemuń do Konstantynopola i Saloniki tam i na powrót. Maximum kwoty powziątkowej wynosi: dla przesyłek z Austryi via Tryest 500 zł., via Zemuń 250 zł., zaś dla przesyłek do Austryi via Tryest 1250, zaś via Zemuń 500 franków.

Dla przesyłek pocztowych za powziątkiem do miejsc powyżej nazwanych, używać należy zwykłych (niebieskich) adresów przesyłkowych. Kwota powziątkowa oznaczoną być musi na adresie przesyłki samej uwagą „Remboursement.... fl.... kr.“ Prowizya wynosi: via Tryest 1 ct. za każdy 1 złr. względnie 1 ctm. za każdy 1 frank, najmniej jednak wynosi ona 6 ct. względnie 10 ctm.; zaś via Zemuń: 10 ct. za każde 10 zł. względnie 20 ctm. za każde 20 franków.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Obwieszczenie.

Wedle zawiadomienia szwajcarskiego zarządu poczt zostały obecnie w Szwajcaryi wszelkie ograniczenia, co do przewozu przesyłek z powodu niebezpieczeństwa zawleczenia cholery wydane, zniesione. Wedle zawiadomienia serbskiego zarządu poczt nie wolno tamże nadal posyłać gałganów (szmat), starych sukien, brudnej bielizny i używanej starej bawełny jako artykułów handlowych. Zresztą jest przesyłka pakietów i posyłek poczt do Serbii bez żadnego ograniczenia dozwoloną.

L. 53285 [344 1—3]

C. k. Sąd pow. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych oznajmia nieobecnemu Wacławowi Czech c. i k. kapitanowi 95 pułku piechoty, że przeciw niemu tut. uchwałą z dnia 1 września 1892 l. 53285 na żądanie ck. Prokuratoryi skarbu dozwolonem zostało egzekucyj ne wydanie kwot 12 zł 66 ct. i 24 zł. 95 ct. z depozytu 307 zł 95 ct. przechowywanego na rzecz jego w kasie c. k. 95 pułku piechoty.

Gdy miejsca pobytu Wacława Czecha nie jest wiadomem ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Lisiewicza adwokata we Lwowie a tegoż zastępcą adw. dr. Krygowskiego i powyższą uchwałę kuratorowi się doręcza.

Wzywa się zatem Wacława Czecha, aby us anowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 1 września 1892.

L. 9250 [351 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach za wiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hnata Curyka, że dnia 4 lipca 1892 do l. 9250 wniósł przeciw niemu Tobiasz Ziegler skargę o 50 zł. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 25 stycznia 1893 o godz. 9 przed połudn. tu dzież dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Sterna adwokata z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skut ki szkodliwe z zaniechania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, dnia 4 lipca 1892.

L. 2896 [327 1—3]

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że tak budżet reprezentacyi powiatowej na rok 1893 jak i rachunki za rok 1892 wyłożone zostały w kancelaryi Wydziału powiatowego do wolnego przeglądu przez opodatkowanych.

Wydział powiatowy

Kałusz, dnia 12 stycznia 1893.

L. 11405 [305 1—3]

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Jaśle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Annę z Papciaków Staniszewską, że przeciw niej wniósł pod dniem 4 listopada 1892 l. 11405 Paweł Papciak pozew, o zapłacenie 125 zł zpn., że termin do rozprawy na dzień 14 marca 1893 o 9 godzinie rano wyznaczono, a dla niej kuratorem adwokata dr. Steinhausa ustanowiono.

Wzywa się z miejsca pobytu niewiadomą aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania tego wy nikłe sama sobie przypisać będzie musiała.

Jasło, dnia 30 listopada 1892.

L. 48746 [346 1—3]

C k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Julię Knipel, zamężną Górnikiewicz, że dla niej celem zastępywania jej w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzy. galic. akcyjnego Banku hipotecznego przeciw Łukaszowi vel Karolo wi Kozakiewiczowi, Rozalii Kozakiewiczowej, Janowi Truskawieckiemu i Maryi Truskawie ckiej o zapłacenie dwóch zaległych rat po 202 zł. 40 ct. wa. itd., a względnie w sprawie wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności z ceny kupna realności pod l. 308 i 320 dz. II we Lwowie zaspokoić się mających, ustanawia równocześnie kuratora w osobie adwokata dr Łozińskiego z zastępstwem adwokata dr. Kwiatkowskiego i uchwały w tej sprawie z dnia 23 stycznia 1892 l 12928, z 17 września 1892 l. 31835 i z dnia dzisiejszego l. 48746 ustanowionemu kuratorowi doręcza — i wzywając ją niniejszym edyktem aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 17 grudnia 1892.

L. 32094 [341 1—3]

C k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnowie zawiadamia, że w dniu 9 kwietnia 1890 l 8971 wniosła Barbara Sikorowa pozew przeciw Stanisławowi Gutwińskiemu, Michałowi Gutwińskiemu, Wawrzyńcowi Gutwińskiemu, Maryannie Molczyk, Wojciechowi Molczykowi, Annie Ziewacz, Józefowi Gutwińskiemu, Jędrzejowi i Jakóbowi Gutwińskim o oddanie parcel l. 632. 633 i 434 w Szczepanowicach, wskutek czego termin do wniesienia współobrony przez niewiadomych z miejsca pobytu małolet. Jędrzeja i Jakóba Gutwińskich, dla których kurator w osobie Jakóba Ziewacza ustanowiony został, na dzień 6 lutego 1893 o godz. 9 rano wyznaczony zostaje.

Wzywa się zatem tych z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież niewiadomych z miejsca pobytu Wawrzyńca Gutwińskiego i Maryannę Molczyk, aby ustanowionemu kuratorowi środków do obrony dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, gdyż w przeciwnym razie wszelkie z zaniedbania tego szkodliwe skutki sami sobie przypiszą.

C k. Sąd powiatowy.

Tarnów, dnia 10 stycznia 1893.

L. 16196 [191 1—3]

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Preissa że na prośbę Dawida Fischlera doręczono wydany przeciw niemu dnia 30 września 1892 l. 13600 nakaz zapłaty sumy 100 zł. ustanowionemu dla niego kuratorowi tut adw. dr. Hauslichowi z zastępstwem tut. adw. dr. Zinsa z wezwaniem, aby w czasie należytem udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 16 listopada 1892.

L. 11417 [335 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Brodach ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Grzegorza recte Jerzego Konińskiego i Józefy Kiryłowicz w sprawie egzekucyjnej c. k. gal. Prokuratoryi skarbu imieniem funduszu indemnizacyjnego przeciw nieobjętej masie spadkowej po śp. Józefie Paczkowskim pto 162 zł. a w kuratorem ad actum adwokata dr. Grossa w Brodach.

Wzywa się więc powyższych niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych realności wyk. hip. l. 993 gminy kat. Brody, aby do tegoż kuratora się zgłosili, lub też w celu bronienia praw swoich innego pełnomocnika zamianowali.

Brody, dnia 20 września 1892

Doniesienia prywatne.

Ekstrakt szpilkowy.

Płyn ten rozpylony w pokoju odświeża powietrze i nadaje mu balsamiczną woń lasów szpilkowych,

Cena flaszki 40 ct. Rozpylacz 30 ct.

Tabaka mentolowa.

48

Wypróbowany środek przeciw katarowi. Działając znakomicie desinfekcyjnie i chłodząco, usuwa po bardzo krótkim przeciągu czasu zapalenie błon śluzowych nosa, czem uniemożliwiając nadmierne wydzielanie się śluzu, uwalnia chorego bardzo rychło od tej przykrej dolegliwości.

Cena pudełka 25 ct.

Główny skład w aptece

„pod srebrnym Orłem“

Zygmunta Ruckera

we Lwowie.

Zamówienia z prowincyi uskuteczniа się odwrotną pocztą.

ASTMY I KATARY

leczą się przez użycie Rurek i proszku tak zwanych

FUMIGATEUR ESPIC

DUSZNOŚĆ — KASZLE — KATARY — NEWRALGIE

W Paryżu: sprzedaż hurtowa **J. Espic. ul. St-Lazare, 20**: we Lwowie: w aptekach **PP. Mikolascha, Ruckera i Wewiorskiego**; w Krakowie: w aptekach PP **Wiszniewskiego i Redyka.**

Wymagać podpisu jak obok na każdej rurce. — Medal złoty na Wystawie Powszechnej 1889 r. Hors Concours.

Hamel i Feigl, Lwów.

Story żelazne

z największej austryackiej fabryki storów żelaznych i markiz

E. S Rosenthala spadkobierców

w Wiedniu

Dostawcy c. i k. muzeów nadwornych w Wiedniu.

Wyrobione w tej fabryce story żelazne, wedle systemu Clark, uzbrojone w pasy z mocnej skóry krowiej **na podstawie uchwały magistratu w Wiedniu z dnia 31 lipca 1883 do l. 175 574 za odpowiednie, szelestu nie robiące uznane zostały.**

Wypróbowane w licznych domach prywatnych użyte zostały przy budowie c. i k. poczty we Lwowie domu Wgo Aptekarza Mikolascha itd.

Zamówienia przyjmują

Hamel i Feigl

Lwów, Kopernika 2.

70

APTEKA
pod „Złotym Jabłkiem“
(Apotheke zum „Goldenen Reichsapfel“)

J. PSERHOFERA

I. Singerstrasse 15.
Wiedeń

Pigułki krew przeczyszczające przedtem pigułki uniwersalne zwane, jako znane i lekko przeczyszczający środek domowy.

Pudełko tych pigułek zawierające 15 sztuk kosztuje 21 ct., zwój z 6 pudełkami 1 zł. 5 ct., nieopłacona przesyłka za pobraniem 1 zł. 10 ct.

W razie przesłania należytości z góry kosztuje przesyłka franko: 1 pakiet pigułek zł. 1.25, 2 pakiety zł 2 30, 3 pakiety zł. 3.35, 4 pakiety zł. 4.40, 5 pakietów zł. 5.20, 10 pakietów zł. 9.20. (Mniej niż jednego pakietu nie wyseła się wcale)

Uprasza się żądać wyraźnie **J. Pserhofera pigułek krew przeczyszczających** i zważać na to, by napis na przykrywce każdego pudełka zawierał umieszczone na przepisie używania nazwisko J PSERHOFER, a to **czerwonem** pismem

Balsam na odmrożenia J. Pserhofera, słoik 40 ct. z przesyłką franko 65 ct.

Sok z wielkiej babki kończastej, przeciw katarowi, chrypce, kaszlowi kurczowemu etc. Flasz 50 ct.

Amerykańska maść przeciw gośćcowi zł. 1.20

Proszek przeciw poceniu nóg pudełko 50 ct. z przesyłką poczt. fr. 75 ct.

Balsam przeciw wolom flakon 40 ct., z przesyłką poczt. franko 65 ct.

Angielski balsam cudowny flaszka 50 ct. mała flaszeczka 12 ct.

Esencya życia (praskie krople przeciw zepsutemu żołądkowi, złemu trawieniu etc flaszeczka 22 ct.

Proszek fiakierski przeciw kaszlowi etc. pudełko ct. 35, z przesyłką franko ct 60.

Pomada Tannochininowa J. Pserhofera, najlepszy środek na porost włosów, doza 2 zł.

Plaster uniwersalny prof. Steudla, środek domowy przeciw ranom, czerakom etc., słoik 50 ct., z przesyłką franko 75 ct.

Uniwerselna sól przeczyszczająca A. W. Bullricha Wyśmienity środek domowy przeciw wszelkim skutkom złego trawienia, pakiet 1 zł.

82

Oprócz wyszczególnionych tu preparatów, są jeszcze na składzie wszystkie w dziennikach austryackich anonsowane krajowe i zagraniczne specyalności, a wszystkie artykuły nie znajdujące się w zapasie, sprowadza się szybko i najtaniej.

Przesyłki pocztą uskuteczniа się niezwłocznie za poprzedniem przesłaniem należytości, większe przesyłki także za pobraniem takowej.

Przy przesyłkach należytości z gory (najlepiej przekazem pocztowym) wynosi porto znacznie mniej, niż przy przesyłkach za pobraniem.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.